

AZ ERNST-MÚZEUM AUKCIÓI * VENTES DU MUSÉE ERNST

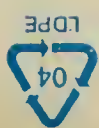
BÁRÓ KOHNER ADOLF
GYÜJTEMÉNYE

COLLECTION
BARON ADOLPHE KOHNER

BUDAPEST

08-04 ST

AZ ERNST-MÚZEUM AUKCIÓI

*

VENTES DU MUSÉE ERNST

XLVIII.

BÁRÓ KOHNER ADOLF
GYÜJTEMÉNYE

*

COLLECTION
BARON ADOLPHE KOHNER

KIÁLLITÁS : FEBRUÁR 18-TÓL FEBRUÁR 25-IG

AUKCIÓ : FEBRUÁR 26, 27 ÉS 28-IKÁN

EXPOSITION : DU DIMANCHE 18 AU DIMANCHE 25 FÉVRIER

VENTE : LES 26, 27 ET 28 FÉVRIER

AZ AUKCIÓ SZAKÉRTŐJE
DR. POGÁNY KÁLMÁN
MŰVÉSZETTÖRTÉNÉSZ

EXPERT DE LA VENTE
M. LE DOCTEUR K. POGÁNY
HISTORIEN D'ART

1934

ERNST-MÚZEUM, BUDAPEST, VI.
NAGYMEZŐ UCCA 8.

ELADÁSI FELTÉTELEK

1. Az árverésen a vevő a vételárat tartozik készpénzben azonnal kifizetni. A vevő a leütött ár után 16% árverési járulékot fizet. Az ajánlott legmagasabb ár kifizetése előtt a tárgyat az árverés vezetősége nem szolgáltatja ki.

2. A tárgyak abban az állapotban adatnak el, amelyben az árverés idején vannak. Leütés után sem a tárgyak meghatározására, sem azok állapotára vonatkozó *semmiféle felszólalás nem vehető figyelembe*, minthogy a tárgyak kiállítása azok megtekintését lehetővé tette. Az egyes tárgyak tételenként árverezendőek és csak kivételesen bocsáthatók tömegben árverés alá.

3. Az eladásra kerülő tárgyak becsértéken alul nem adatnak el. A kikiáltás azonban ennél alacsonyabb összegben történhetik, miért is a kikiáltási ár és a becsár nem azonos.

4. Az árverést vezető tartozik az árverezők ajánlatait ismételve kellően kikiáltani és a legmagasabb ígéretet háromszori felhívás után „senki többet harmadszor” leütéssel elfogadni. Kétes esetben, azaz ha több ajánlattevő támaszt igényt és ha nem állapítható meg, hogy kinek részére történt a leütés, az árverést vezetőnek kötelessége a tárgyat újból árverés alá bocsátani.

5. A leütéssel a tárgyak a vevő tulajdonába mennek át. A vevő kívánságára elvállaljuk, hogy a tárgyakat az *aznapi árverési idő végéig*, amikor átveendőek, gondosan őrizzük, de anélkül, hogy sértetlenül maradásukért bármiképpen is szavatolnánk. A megvett tárgyak elszállítása kizárólag a vevő költségére és veszélyére történik, elvesztésük, vagy megsérülésük esetén az árverés vezetősége *semmiféle felelősségre* nem vonható.

6. Tilos mindenféle összebeszélés, a nyereségben való osztozkodás, vagy jutalom, vagy előny ígérese, mely az árverési eredményt befolyásolná; hasonlóképen tiltva van mindennemű összebeszélés, vagy vállalkozás, mely arra irányul, hogy harmadik személyeket szerfölötti magas ár kínálására rávegyen, vagy ilykép megkárosítson.

7. Felvilágosítással szolgálnak és megvételre való megbízatásokat elfogadnak az *Ernst-Múzeum* megbízottai (telefon : 120—14).

CONDITIONS DE VENTE

La vente se fera au comptant en pengő hongrois.

Les acheteurs paieront 16% en sus du prix d'adjudication.

Les oeuvres pouvant être examinés pendant l'exposition et pendant la vente, aucune réclamation ne sera admis une fois l'adjudication pronocée.

Les envois seront faits avec le plus grand soin, aux frais, risques et périls du destinataire.

Le *Musée Ernst, Budapest, VI. Nagymező ucca 8* (téléphon : 120—14) se chargera des ordres des amateurs qui ne pourraient assister personnellement à la vente.

ELŐSZÓ

Báró Kohner Adolf szenvedélyesen és gyöngéden szerette a művészetet. Gyűjteménye nemes izléséről és lelkesedéséről tanuskodik. S még valami egyébről is, ami különösen rokonszenves jellemvonása gyűjtésének. Arról, hogy fiatalkorától kezdve azokkal a művészekkel érzett együtt, akik legjobban fejezték ki az ő korának művészetét. Azok közé az amatőrök közé tartozott, akik lelkükben átéli mindazt, ami a kor legjobb művészeinek lelkében él s csak abban különböznek az alkotó művészekről, hogy a természet nem adta meg nekik a kifejezés képességét. A művészek nagy szeretetének laikus konfrátereik ők és báró Kohner Adolf egyike volt köztük a legbuzgóbbaknak.

Ifjan a modern magyar naturalizmus vezető egyéniségeinek munkáit szerette és gyűjtötte első sorban. Ifjkorának kedvenceihez mindig hű maradt, munkásságukat lépésről-lépésre követte gyűjtői érdeklődésével. Azonban később felbukkanó tehetségeket is észrevett és csak a háboru utáni idő átalakulásával szakad meg gyűjtésének fonala, mert nem akart gyűjtésben lépést tartani olyan törekvésekkel, melyeket izlésével nem tudott követni.

Mint korának legjobb múzeumi és magángyűjtői, a hazai művészet komoly értékei mellett a francia modern mestereket gyűjtötte legszívesebben. A régi művészetben azt kereste, ami a mai emberre nézve is művészi izgalmat jelent. Kisbronzainak gyűjteménye tartalmas fiókja az ő gyűjteménye nagy almáriomának.

A szenvedélyes gyűjtés önzéssel jár, de báró Kohner Adolf gyűjtői szenvedélyében sohasem feledkezett meg nyilvános művészeti gyűjteményeink érdekeiről. Mint előkelő gondolkodású ember, nemcsak versenyt nem támasztott múzeumainknak, hanem tiszteletreméltó módon támogatta őket. Az altruizmusnak valóban felemelő példáját adta, midőn 1917-ben magyar gyűjteményének leghiresebb darabját, Szinyei Pacsirtáját a Szépművészeti Múzeumnak ajándékozta. Alapítótagja és alelnöke a Művészeti Múzeumok Barátai Egyesületének.

En, aki mint a Szépművészeti Múzeum vezetője, nem egyszer éreztem munkámban támogató kezét, nem küzdhetem le szomorúságomat afelett, hogy gyűjtői működése megszakad és gyűjteménye szétszóródik. S most, midőn teljesítve az ő kívánságát, a sorokat írom, nem kívánok egyebet, mint hogy sok követőre találjon báró Kohner Adolf példája, aki a gyűjtés nemes szenvedélyét művészeti intézményeink érdekeink szolgálatával párosította.

Budapest, 1934 január 30.

Petrovics Elek

PRÉFACE

Le Baron Adolphe Kohner aima passionément et tendrement les arts. Sa collection témoigne d'un goût noble et d'une âme ardente. Autre chose qui rend sa collection particulièrement sympathique: c'est que dès sa jeunesse le Baron Kohner sympathisa avec les artistes qui exprimèrent le mieux l'art de son temps. Il appartient au genre d'amateurs qui sont capables de ressentir tout ce qui vit dans l'âme des meilleurs artistes de leur époque et ne diffèrent des artistes que par le manque de la faculté d'expression. Ce sont véritablement les frères laïques de la grande confrérie des artistes et le Baron Adolphe Kohner en fut l'un des plus fervents.

Tout jeune il aima et collectionna en premier lieu les oeuvres des artistes éminents du naturalisme hongrois moderne, il resta toujours fidèle aux préférés de sa jeunesse et suivait pas à pas leur évolution avec l'intérêt d'un vrai collectionneur. Néanmoins le Baron Kohner a été également attentif aux talents surgis plus tard et seules les circonstances changées d'après-guerre arrêtaient son élan de collectionneur, car il ne voulut point tenir le pas avec les tendances que son goût ne pouvait pas admettre.

Selon l'exemple des collectionneurs officiels et privés de son époque, en dehors des représentants éminents de l'art national, il collectionna de préférence les maîtres français modernes. Quant à l'art ancien, il y chercha ce qui peut encore aujourd'hui nous procurer une émotion artistique réelle. La série des petits bronzes est certainement l'une des principales attractions de sa belle collection.

Le collectionneur passionné est égoïste, mais le Baron Adolphe Kohner n'oublia jamais les intérêts de nos collections d'art publiques. Avec la noblesse d'un homme distingué il s'abstint de rivaliser avec nos musées et les soutint généreusement. Il donna vraiment un bel exemple d'altruisme quand il fit don en 1917 de la plus célèbre pièce de sa collection, „L'Alouette“ de Szinyei, au Musée Hongrois des Beaux-Arts. N'oublions pas que le Baron Adolphe Kohner est membre fondateur et vice-président de la Société des Amis des Musées d'Art.

En ma qualité de directeur du Musée des Beaux-Arts j'ai plus d'une fois eu l'occasion de sentir sa bienveillante protection et ce n'est pas sans tristesse que je vois s'interrompre sa carrière de collectionneur et sa collection disperser.

Au moment, où, en modeste témoignage de gratitude, j'écris ces lignes, je ne pourrais souhaiter qu'une chose: c'est de voir suivi par de nombreux émules l'exemple du Baron Adolphe Kohner qui sut toujours mettre sa noble passion de collectionneur au service de nos instituts d'arts.

Budapest, le 30 janvier 1934.

Alexis Petrovics

K A L A Ú Z

BÁRÓ KOHNER ADOLF GYŰJTEMÉNYÉHEZ

Csak a közgyűjtemények, a „múzeumok“ rendeltetése, hogy örökéletűek legyenek: a magánosok kollekeiúi születésük pereében honilokukon viselik a kényszerű elmulás, az elkerülhetetlen feloszlás bélyegét. Ha egy-egy magángyűjtemény több évtizeden át együtt marad, már hosszú élettartamról beszélhetünk; ha a gyűjtő családján belül egy nemzedéken túl terjed: ezt mint kivételes jelenséget kell regisztrálnunk. Csak az imént, közvetlen közelünkben zajlott le egy hirneves gyűjtemény gyorstempóju keletkezése, néhány évig tartó páratlan virágzása és teljes megszűnése. De az élettartam e sorsszerű rövidségét bőségesen kárpótolja a magángyűjtemények különleges varázsa, mely sok tekintetben felülmúlhatja még a múzeumokét is.

Miben rejlik ez a sajátos vonzóerő? Röviden: az egyéni gyűjtés korlátlan lehetőségeiben, melynek nem kell igazodni a múzeumok kötelező irányelveihez, amilyen például a történeti teljesség, amely szerint minden művészeti iskolának és modornak képviselve kell lennie. A magángyűjtőnek szükségtelen ily akadémikus szempontok után indulni, elég, ha személyes hajlandósága belső paranesszavára hallgat és csak azt gyűjti, ami lényének valóban megfelel, amivel közvetlen, organikus kapcsolatban levőnek érzi magát. Vagyis, specializálhatja gyűjtési körét tetszése szerint — egész addig, hogy csak egyetlen művész alkotásait gyűjti, sőt még ennek is csak bizonyos korszakát. Hogy ily körülhatároltságon belül is mily eredményeket lehet elérni, emellett ékesszólóan tanúskodott az utóbbi években feloszlott világlűrű Pellerin gyűjtemény Párisban, amely tulajdonkép kizárólag Cézanne korai műveire szorítkozott. A magángyűjtőnek módjában áll a kísérletezés is, ami csaknem tilos a múzeumi vezetőnek; lehet gyűjtő és egyben műpártoló, aminek szociális jelentőségét felesleges hangsúlyozni; szembehelyezkedhet korának konvencionális ízlésével és támogathat vásárlásaival olyan művészeket, akik az ő látnoki kongenialitása nélkül talán éhen halnának: így lehet ezekkel együtt ő is uttörő és a múzeumok vezetőinek útmutatója.

Most, hogy egy kimagasló jelentőségű magyar magángyűjtemény feloszlata előtt állunk, vizsgáljuk meg, hogy a fent mondottak mennyiben alkalmazhatók e gyűjteményre vonatkozólag. *Báró Kohner Adolf*, kit a gazdasági életünkben dúló válság kép és bronzkollekeiója árubaboesátására kényszerít, nem tartozik a specialista gyűjtők típusához, illetőleg érdeklődése nem maradt meg egyetlen iskola vagy irány keretein belül, hanem mindarra kiterjedt, ami az ő kora művészetének eleven mozgó ereje volt. Természetesen, minthogy legaktívabb férfikora egybeesik a francia impresszionizmus diadalrajutásának éveivel: egész képgyűjtésének gerineét ezeknek a francia mestereknek és közvetlen előzőiknek a művei alkotják, kik köré csoportosul azután a tizenkilencedik és huszadik század magyar pikturájának teljes orkesztere, élükön a vezető mesterek szebbnél szebb remekeivel. E pompás képek mellé kedves meglepetésül az olasz renaissance kis bronzok válogatott sorozata járul, mint annak a sokáig észre nem vett művészeti ágnak a képviselője, melynek felfedezése ugyanesak báró Kohner Adolf korának egyik érdeme.

A gyűjtemény eredete még a gyűjtő édesapja, az 1894-ben elhunyt *Kohner Károly* életébe nyúlik vissza. Ő a „Kohner gyűjtemény“ megalapítója. Így tehát ez a magángyűjtemény azon ritka kivételek sorába tartozik, melyeknek megalakulásában és fennállásában két generáció áldozatkész tevékenysége egyesül. Kohner Károly gyűjteményében a tizenhetedik századi hollandi festők

művei, két Waldmüller, két Schindler, egy kedves Pettenkofen akvarell, egy szép Markó Károly és gyönyörű antik szőnyegek mellett leginkább egy magyar mester, Mészöly Géza képei és képeeskéi szerepeltek. Ő ennek az egy művésznek volt a szerelmese s így tulajdonképp specialista gyűjtő volt, ellentétben egyetemesebb érdeklődésű fiával. Ha a nyolcvanas évek nagyszabású kiállításainak katalógusait fellelőzzük, nevével — mint kiállítóéval — lépten-nyomon találkozunk. Az 1885-ös országos kiállítás művészeti csoportjának katalógusa képben közli Mészöly nagy festményét: „A Balaton Szántódánál“, mely már akkor a Kohner gyűjtemény egyik büszkesége volt. E tekintetben is példaadója fiának, aki azután oly intenzíven részt vesz a különböző tárlatok szervezésében, hogy a század fordulójától kezdve nélküle nagyobb művészeti kiállítás el sem képzelhető. Csak egyetlen példára utalunk: a Műcsarnok 1902-ben rendezett felejthetetlen emlékü Orvosszövetségi Műkiállításán 45 festménnyel szerepelt!

Báró Kohner Adolf a gyűjtő apától csak a Mészöly és Pettenkofen iránti szimpátiát és a régi keleti szőnyegekben való kedvtelést örökölte. A reá szállt hagyatékból egyedül ezeket tartotta meg, míg a többit lassanként egyéb, neki inkább megfelelő művészeti értékekre cserélte át. Így a millenniumi nagy kiállításról megvette Szinyei „Pacsirta“-ját, melyet a háborús években a békebeli beszerzési lehetőségektől erősen megfosztott Szépművészeti Múzeumnak ajándékozott. Ezután évről-évre bőkezű vásárlója a Műcsarnok tárlatainak — számos kitűnő művésznünk igaz öröme. De a gyűjtemény rohamos, nagyarányú kifejlesztése csak 1900 után kezdődik, amikor felépült a Damjanich ucai Kohner palota. Most már — a magyarok mellett — sor került a francia mesterekre is, akik egyidőben teljes számban képviselve voltak az új palota főúrián ragyogó termeiben. Ez volt a virágzás korszaka Kohner báró képgyűjtésének, amely pontosan 1904-től egészen a háború kitöréséig, tehát egy évtizedig tartott. A múlt század derekán világszerte megindult nagy gazdasági fellendülés utolsó fejlődési foka volt ez, mely egyszersmind a művészeti amatőrkedés bámulatos magaslatokig való felemelkedését is produkálta. Ezekben az években kerültek egymásután a gyűjteménybe a francia romantizmus, realizmus és impresszionizmus legkiválóbb képviselői, akik mellett azonban már 1906 körül ott állottak elsőrangú alkotásaikkal az új. n. posztimpresszionista festői törekvések legjellemzőbb mesterei is — akkor, amikor (e sorok írójának különös joga ezt a tényt itt megállapítani) közgyűjteményeink az időtájt szereplő legfőbb irányítói e végérvényesen approbált mesterek legtöbbször még hírből se ismerték. Hány haladó irányú fiatal művésznünknek szolgált akkor bátorításul az a tény, hogy a törekvéseivel rokon francia mesterek ily előkelő helyen befogadásra, megértésre találtak.

Az impresszionista festészeti irány előzményei messze a múltba visszanyúlnak. Ezt dokumentálja a gyűjtemény két képe, amely még a tizenharmadik század folyamán keletkezett. Az egyik a *Magnasco* virtuóz esetje alól kikerült „Szerzetesek“ (51. kat. sz.), a másik a múlt század elején francia földön elhunyt mágikus erejű nagy spanyol mester, *Francisco Goya* egyik frappáns megnyilatkozása legjobb fejlődési korszakából (45. kat. sz. „Az akasztott“). A francia romantikusokat — ha kisméretű darabokkal is — jellemzően reprezentálja *Delacroix* és *Géricault* egy-egy műve (35. és 44. kat. sz.). Az utóbbi festő az angoloknál is népszerű volt, ezeknek egy másik egyidejű kegyeltje, *John Constable* egész sorozattal szerepel (19—23. kat. sz.). A franciával oly rokon múlt század eleji angol tájfestés apró remekei ezek a képeeskék. A barbizoni mestereket *Th. Rousseau* kis tájképén (78. kat. sz.) és *Millet* szép szénrajzán (56. kat. sz.) keresztül ismerjük meg. A maga külön útját járó festő zseni, *Camille Corot* három szép munkáját találjuk a gyűjteményben: egy kedves olasz tájat legkorábbi éveiből (24. kat. sz.) és kettőt érett korszakából (25. és 26. kat. sz.). Az utóbbiak közül különös jelentőségű a mester egyik legjobb barátját, bohém életének hűséges pajtását ábrázoló férfiarckép. *Courbet* robusztus egyéniségét két karakterisztikus kép tárja elénk: az 1857 körül keletkezett „Vadászsákmány“ (28. kat. sz.) és az 1870 táján festett gyönyörű, világos színekben ragyogó étretart-i sziklás tengerpart (27. kat. sz.). A realista *Courbet* mellé sorakozik a sötét színeket kedvelő *Ribot* két szép csendélete (76. és 77. kat. sz.), melyek a tizenhetedik század kitűnő hollandusait idézik emlékezetünkbe. *Daubigny* három kis tájképe (30.—32. kat. sz.), a holland-francia *Jongkind* briliáns akvarellje (50. kat. sz.) és *Boudin* finom „Tengeri kikötő“-je (9. kat.

sz.) már átvezet bennünket az impresszionistákhoz, kiket *Renoir* a legszinpompásabb idejéből eredő kis tájképpel (75. kat. sz.), *Sisley* a mesterien összehangolt színskálájú breton „Templomoeská”-val (82. kat. sz.), *Morisot* a diszkrét tónusú „Női arckép”-pel (60. kat. sz.), a különleges fejlődésű *Degas* pedig a káprázatos színekben tobzódó „Táncosnők” e. pasztellel (34. kat. sz.) képvisel. Az impresszionizmus eredményeit népszerűsítő francia művészeket igen kedvező oldalukról mutatja be *Bastien-Lepage* szép festménye (1. kat. sz.) és *Raffaelli* világosra hangolt párisi látképe (72. kat. sz.) és csinos színes rajza (71. kat. sz.). Csak korban fiatalabbak, de lényegben teljesen az impresszionizmus útján haladnak tovább *Bonnard* és *Vuillard*, kiknek igazán válogatott darabjai kerültek a báró Kohner-gyűjteménybe (5., 6. és 90. kat. sz.). Szép és érdekes, mert *Maillol* ritkán látható festményei közül való a „Fehérruhás nő” (52. kat. sz.). A későn meglátott és elismert egyéni kolorista és gazdag képzeletében különös utakon bolyongó *Odilon Redon* (73. kat. sz.), a más képviselő *Derain* (37. kat. sz.), *Braque* (11. kat. sz.) és a tragikus elmúlású felejthetetlen *Modigliani* (57. kat. sz.) egy-egy jellemző festménye a legutóbbi évek folyamán jutott a gyűjteménybe, míg *Matisse* egy korai virágképe (54. kat. sz.) már a háboru előtt díszítette a Kohner galériát.

A tizenkilencedik századi osztrák pikturát a Szolnokon vendégszerepelt festők egész csoportja szemlélteti, köztük oly kitűnő nevek, mint *August von Pettenkofen* (63.—66. kat. sz.) és a magyar alföldi táj hangulatát oly közvetlenül érzékeltető *Tina Blau* (2. és 3. kat. sz.). A francia impresszionizmussal parallel német képirást *Wilhelm von Uhde* egy megnyerő és a mestert tökéletesen jellemző festménye példázza (86. kat. sz.), míg az expresszionizmus speciális német zamatját *Carl Hofer* egyik művén át izlelhetjük (47. kat. sz.).

A külföldi mestereknek e szinte teljes felsorolása után kénytelenek vagyunk a magyar festőknek ily részletező ismertetéséről lemondani. Mégis utalnunk kell a már említett egyedülálló *Mészöly* kollekeióra, mely nagy részében atyai örökségként került a gyűjteménybe; éppen úgy, mint *Deák-Ebner* népszerű magyar genréképe a „Baromfivásár” (103. kat. sz.). A magyar festőművészet heroikus korszakát — mely a francia realizmussal tart rokonságot — a két főmester, *Munkácsy* és *Paál*, a remekművek egész sorával ragyogtatják előttünk. Ezek sorából is kiemelkedik Munkácsy „Vajköpülés”-e (185. kat. sz.), mint az egyetemes magyar művészet egyik nemzetközi jelentőségű diadala. De még ennek a külön klasszist jelentő attrakciónak a szomszédságát is elbirják az 1883-ból származó „Mély út” (184. kat. sz.) és a 186. kat. számú „Női arckép”, mely titokzatos fénnel ragyog Munkácsy oeuvrejében, minthogy provenienciájáról mit sem tudunk. A Paálok közül kedvenceink a Daubignyra emlékeztető rajzu 190. kat. számú „Táj” és a 193. kat. számú pasztózus „Táj szénaboglyával”, melyek állítólag mindketten 1872-ben készültek, noha az első valamivel korábbi eredetűnek tűnik. A francia impresszionizmussal párhuzamosan, de annak közvetlen hatása nélkül termett magyar festőgéniusznak, *Szinyei Pál*-nak, szintén egész sorozatában gyönyörködhetünk, mely a mester minden korszakára kiterjed. Négy belőlük — élükön a bájos „Csónakázók”-kal (208. kat. sz.) — még a müncheni romantika fiatalos légkörében keletkezett, de a 212. kat. sz. „Patakpart” már a művész itthoni érett naturalizmusának derűs levegőjét árasztja magából. A magyar pleinairisták *Ferenczy Károly* és *Hollós Simon* nagyszámú és nagyszerűen összeválogatott képeken tanulmányozhatók. Az elsőnek két főművét őrizte három évtizeden keresztül a báró Kohner gyűjtemény (131. kat. sz. „Október” és 132. kat. sz. „Fürdés előtt”). Ezek a képek a század elején virágzó Ferenczy művei, de a sokaknak talán még rokonszenvesebb kezdő müncheni periódus szintén igen szépen van képviselve (l. 125. kat. sz. „Anyja gyermekével” és 124. kat. sz. „Bimbi”). Hasonlóképp páratlanul sokoldaluan gyönyörködhetünk a Mészöly mellett leggazdagabban képviselt *Fényes Adolf* különböző fejlődési korszakaiban. E változatos kollekción két gyöngye az 1904-ben festett „Kisvárosi délelőtt” (120. kat. sz.) és a valamivel későbbi keletű „Kugler sütemények” (121. kat. sz.). *Csók István* színes esetjét egyik chef d'oeuvre-jén — a „Vámpirok”-on (99. kat. sz.) — kívül még öt másik sikerült alkotása tárja szemünk elé, melyek bizonyára mind új otthonra fognak találni, hisz közönségünk még a mai nehéz viszonyok közepett is megőrizte áldozatkészségét ennek a vérbeli nagyszerű piktorunknak a műveivel szemben. A franciáktól oly sokat tanult és mégis magyarnak maradt *Rippl-Rónai* szintén jelentékeny művekkel egészíti ki ezt a

magánbirtokban teljesen egyedülálló hazai együttest. Egyikük, „Apám és öcsém“ (203. kat. sz.) számos kiállításon hirdette e kitűnő művészünk diesőségét, amint az a katalógus tájékoztatóul összeállított jegyzeteiben olvasható. — Az itt felsorolt magyar festők fejlődési vonalától függetlenül született monumentális pikturánk vezető mesterének, *Lotz Károlynak*, szép olajképe, az „Ámor és Psyche“ (156. kat. sz.), mely csak a napokban tért haza a Múcsarnok Lotz emlékkiállításáról.

Mikor kitört a háború, lezárultak a határok és megszűnt a francia képek gyűjtésének további zavartalan lehetősége, a Kohner gyűjteménynek új korszaka kezdődik: megindul a renaissance *kis bronzok* tömeges megszerzése, melynek vadászterülete többnyire az előttünk nyitva álló német műpie volt. Ebből az időből erednek a világhírű berlini Riehard von Kaufmann gyűjteményből vásárolt kiváló darabok: *Herakles az oroszlánnyal* (273. kat. sz.), mely egyik kimagasló alkotása a tizenhatodik század végi olasz bronzművészetnek és a *Pietro Tacca* nevét viselő érdekes és szép bronz (300. kat. sz.). Egy pesti műkereskedésből bukkant fel az egyesek által Riccio eredetikezművének mondott *Szakállas római harcos* (293. kat. sz.). Míg a háború utáni bronzgyűjtés legerősebb akvizíciója a lernai hydrát fojtogató *Herakles* (235. kat. sz.). E néhány kitűnő szobroeska kiemelésével természetesen nem óhajtom a többiek értékét esorbitani, (mindenesetre különös figyelmet érdemelnek még a 229, 234, 238—239, 272, 301. stb. kat. sz. művek), de felsorolásuk ehelyütt — őszinte sajnálatomra — nem lehetséges, bármennyire kíváncsi is volna. Csak annyit akarok még róluk megjegyezni, hogy a kis bronzok öntésének legdusabb virágzása idejéből, a tizenhatodik századból eredő darabok között tulnyomó számmal szerepelnek az egyetlen példányban ismeretesek, az u. n. „pièce unique“-ek — aminek megállapítása egy kisbronz gyűjteményre vonatkozólag a lehető legjobb ajánlás. — A régi bronzokhoz tekintélyes számban modernnek is csatlakoznak, melyek közül kitűnik *Barye* „Pari-pá“-ja (228. kat. sz.), *C. Lefèvre* „Lányfej“-e (258. kat. sz.), *Max Klinger* „Atlétá“-ja (256. kat. sz.) és a magyar *Fadrusz* „Toldi a farkasokkal“ (316. kat. sz.) és *Róna* „Szatir nimfával“ (325. kat. sz.) című csoportjai, továbbá *Velres*, *Szentgyörgyi* stb. darabjai. — Az egyéb anyagu szoborművek csoportjában, kiváltképp két felsőmagyarországi gótikus fadaragványról (317. és 318. kat. sz.) és *Kisfaludi-Stróbl* szép márvány „Női fej“-éről (320. kat. sz.) nem szabad megfeledkeznünk.

*

Most vegyünk búcsút a „Kohner-gyűjtemény“-től, mely félszáz évig fogalom volt művészeti életünkben. Darabjai szerteszóródnak: ez — mint bevezetőül mondtuk — minden magángyűjtemény előre megpecsételt sorsa. De semmi, ami ennyire eleven valóság volt, végkép el nem enyészik, mert hatásában továbbra is fennmarad. Örüljünk, hogy ily sokáig fennállott és ily sokoldaluan kifejlődött — és hogy kincseiben oly gyakran alkalmunk volt gyönyörködni, miután tulajdonosaik sohasem zárták el őket a nyilvánosság érdeklődése elől. Mindannyian, akik láttuk, művészek, írók, nagy közönség: hála rá kötelezettek vagyunk, mert lelkiünkben gazdagodtunk általa. *Báró Kohner Adolf* és felesége, *Kohner Helén*, ki mindenkor férje ösztönzője volt a gyűjtemény gyarapításában: beírták nevüket a magyar kultúra történetébe.

Szentendre, 1934 január 31.

Pogány Kálmán

AVANT-PROPOS DE L'EXPERT

Le *Baron Adolphe Kohner* qui est obligé par la crise de notre vie économique de mettre en vente sa précieuse collection de tableaux et de bronzes, n'appartient pas au rang des collectionneurs spécialistes. Son intérêt ne s'est pas confiné à une certaine école ou doctrine artistique, au contraire, il s'est étendu sur tout ce qui était la force motrice vivante de l'art de son époque. Il est tout naturel que — la meilleure période de son activité coïncidant avec l'ère glorieuse de l'impressionnisme français — ce soient ces maîtres français et leurs prédécesseurs ainsi que leurs émules qui formèrent le noyau de sa collection, autour duquel se groupe ensuite l'orchestre presque intégral de la peinture hongroise avec les maîtres les plus éminents, représentés par des chef d'oeuvres, du XIXe et XXe siècles. À ces tableaux de premier ordre vient s'ajouter un choix sélectionné de petits bronzes de la renaissance italienne: produits d'une activité artistique longtemps méconnue et dont la découverte correspond également à l'époque où le Baron Kohner fut collectionneur.

La plus part des tableaux français ont été achetés aux années d'avant-guerre de 1904 à 1914 par l'intermédiaire des grandes maisons d'art. Parmi ces oeuvres: le „Portrait d'homme“ de *Corot* de 1868 représentant l'un de ses meilleurs amis, mérite une attention particulière, ainsi que „La Curée“, peinte vers 1857 et „Les Falaises d'Étretat“ des environs de 1870, resplendissants de couleurs claires, exemples caractéristiques du réalisme pittoresque de *Courbet* et le „Portrait de femme“ de *Berthe Morisot*, d'un ton si agréablement discret. *Odilon Redon*, grandement coté de nos jours, se trouve représenté par un beau spécimen de ses tableaux de fleurs („Fleurs avec papillon“), tandis que parmi les célébrités d'après-guerre voici *Modigliani* avec un portrait d'artiste à l'effet lyrique. Ajoutons à ceux-là *Delacroix*, *Géricault*, *John Constable*, *Théodore Rousseau*, *Millet*, *Daubigny*, *Jongkind*, *Boudin*, *Renoir*, *Sisley*, *Degas*, *Bonnard*, *Vuillard*, *Matisse*, *Derain* et *Braque* avec une ou plusieurs oeuvres authentiques et de qualité irréprochable. Les maîtres plus anciens ne sont représentés que par quelques oeuvres, parmi les quelles une composition saisissante de *Goya* („Le Pendu“). À mentionner parmi les maîtres allemands et autrichiens le charmant tableau de *Wilhelm von Uhde* et la belle série de panneaux peints à Szolnok, en Hongrie, par *August von Pettenkofen*.

La collection de bronzes se distingue par plusieurs „pièces uniques“, ce qui est pour ce genre d'objets le meilleur titre de recommandation. Les statuettes (Nos 273 et 300 de notre catalogue) provenant de la vente aux enchères en 1917 à Berlin de la fameuse Coll. de *Richard Kaufmann*, le superbe *Hercule* (No 235 de notre catalogue) de la Coll. *Bournet de Verron* à Paris, le *Guérier* (No 293 de notre catalogue), attribué à *Riccio*, ainsi que d'autres pièces remarquables (Nos 229, 234, 238—239, 272, 301 etc. de notre catalogue), sont à mentionner particulièrement.

Nous voulons vivement espérer que les trésors de la collection demi-séculaire du Baron Kohner ne manqueront pas d'intéresser aussi l'élite du public collectionneur à l'étranger.

Szentendre, le 31 janvier 1934.

K. Pogány

KÉPEK

**OLAJFESTMÉNYEK, VIZFESTMÉNYEK, PASZTELEK, RAJZOK,
RÉZMETSZETEK, RÉZKARCOK**

TABLEAUX

**PEINTURES À L'HUILE, AQUARELLES, PASTELS, DESSINS,
ESTAMPES, EAU-FORTES**

A csillaggal () megjelölt művek képből közöltetnek.*
Les oeuvres () précédées d'un astérisque sont reproduites.*

IDEGEN FESTŐK

PEINTRES ÉTRANGERS

Bastien-Lepage, Jules, (1848—1884)

*1. Halottak napján. (Le jour des morts).

Vászon. (Toile). — 46×55 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *J. Bastien-Lepage*.

Vétetett a Galerie Arnot cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Képhen közölve: Magyar Művészet V. 314. old. Petrovics Elek „Bárá Kóhner Adolf gyűjteménye” c. eikkéhez.

Acquis à la Galerie Arnot à Vienne. — Exposé: Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 314. Alexis Petrovics: „Collection du Baron Adolphe Kohner”.

Blau (Blau-Lang), Tina, (1845—)

*2. Alföldi falu. (Village de la puszta).

Vászon. (Toile). — 26.5×44.5 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Tina Blau*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1916 (Német és osztrák mesterek és magyar követők); Műsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Musée Ernst, 1916, (Maîtres allemands et autrichiens et leurs émules hongrois); Műsarnok 1927—28 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des peintres hongrois et autrichiens de Szolnok).

3. Tutajok a Tiszán. (Trains de bois flotté sur la Theiss).

Vászon. (Toile). — 21×32 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *T. Blau*.

Készült 1873-ban. — Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: mint a 2. kat. sz. kép. — Képhen közölve: Művészet, 1913. 338. old. Rózsaffy Dezső „Osztrák művészek Magyarországon” c. eikkéhez.

Peint en 1873. — Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Voir No 2 de notre catalogue. — Reproduit: Művészet (L'Art) 1913. p. 338. Didier Rózsaffy: „Peintres autrichiens en Hongrie”.

Blot, Maurice, (1753—1818)

4. „Le Verrou”.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) H. Fragonard után.

V. ö. (Voir) Portalis—Béraldi No 4.

Bonnard, Pierre, (1867—)

*5. Anya gyermekével. (Mère avec son enfant).

Fa. (Panneau). — 33×42 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: (Signé et daté en bas à gauche): *94 Bonnard*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Képhen közölve: Magyar Művészet V. 317. old. Petrovics E. „Bárá Kóhner A. gyűjteménye” c. eikkéhez.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műsarnok 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 317. Alexis Petrovics: „Collection du Baron Adolphe Kohner”.

Bonnard, Pierre, (1867—)

*6. Reggeli. (Déjeuner).

Vászon. (Toile). — 53.5×61 cm.

Jelezve fent jobbra: (Signée en haut à droite): *Bonnard*.

Készült 1908-ban. — Vétetett a Bernheim Jeune cégtől Párisban. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képből közölve: Gustave Coquiot, Bonnard. Paris, 1922. („Une salle à manger”, 1908); Magyar Művészet V. 317. old. Petrovics E. „Báró Kohner A. gyűjteménye” c. cikkéhez; Léon Werth, Bonnard. Paris, 1933. Pl. 18. („Les poires”).

Peint en 1908. — Acquis à la Galerie Bernheim Jeune à Paris. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d’art socialisées). — Reproduit: Gustave Coquiot, Bonnard. Paris, 1922. („Une salle à manger”, 1908); Magyar Művészet (L’Art hongrois) V. p. 317. Alexis Petrovics: „Collection du Baron Adolphe Kohner”, Léon Werth, Bonnard. Paris, 1933. Pl. 18. („Les poires”).

Bonnefoy, F., működött a XVIII. század második felében. (Travailla dans la deuxième moitié du XVIIIe siècle).

7. „The Wood Boy“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D’après) Th. Barker után.

V. ö. (Voir) Thieme-Becker IV. 308.

8. „The Strou (straw) Girl“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D’après) F. Weber után.

V. ö. (Voir) Thieme-Becker IV. 308.

Boudin, Eugène, (1824—1898)

*9. Tengeri kikötő. (Vue du port).

Fa. (Panneau). — 20.5×36 cm.

Jelezve lent balra: (Signé en bas à gauche): *E. Boudin*.

Vétetett a Galerie Arnot cégtől Bécsben. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie Arnot à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d’art socialisées).

Brangwyn, Frank, (1867—)

10. Szent Miklós templom Dixmuydenben. (Église St. Nicolas à Dixmuyden).

Rézkarc. (Eau-forte).

V. ö. (Voir) Catalogue of the etched work of Frank Brangwyn. London, 1912. No. 117.

Braque, Georges, (1881—)

*11. Zöld almák pohárral. (Verre et pommes vertes).

Vászon. (Toile). — 24×32.5 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *G. Braque*.

Vétetett 1930-ban a berlini Alfred Flechtheim cégtől.

Acquis en 1930 à la Galerie Alfred Flechtheim à Berlin.

Carolus-Duran, Émile Auguste, (1838—1917)

12. Hölgy a tengerparton. (Dame sur la plage).

Fa. (Panneau). — 8.5×18 cm.

Jelezve és keltezve lent balra és jobbra: (Signé et daté en bas à gauche et à droite): *Carolus Duran 96, Trouville*.

Vétetett dr. Sonnenfeld Zsigmond gyűjteményéből Budapesten.

Acquis à la Collection de M. S. Sonnenfeld à Budapest.

Carrière, Eugène, (1849—1906)

13. Reggeli. (Déjeuner).

Karton. (Carton). — 34×44 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *Eugène Carrière.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne.

Cecchi, Giovanni Battista, szül. 1748 körül. (Naquit vers 1748).

14. „Chirone e Achille“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Matteo Roselli után.

V. ö. (Voir) Nagler IV. 137—138.

15. „Parte il Giovan Tobia etc“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Carlo Maratta után.

V. ö. (Voir) Nagler IV. 137—138.

16. „Il dio Pane e Siringa“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Luca Giordano után.

V. ö. (Voir) Nagler IV. 137—138.

17. „Taneredi e Clorinda“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Guido Reni után.

V. ö. (Voir) Nagler IV. 137—138.

Chintreuil, Antoine, (1814—1873)

***18. Tavaszi táj. (Printemps).**

Vászon. (Toile). — 32×44 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Chintreuil.*

Vétetett a Galerie Arnot cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie Arnot à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Constable, John, (1776—1837)

***19. A duzzasztó. (Le barrage).**

Fa. (Panneau). — 12.5×18.5 cm.

Vétetett esetei Herzog Péter hagyatékából Budapesten. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la succession de Pierre Herzog de Csete à Budapest. — Exposé: Műcsarnok 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

***20. Hidaeska. (Petit pont).**

Fa. (Panneau). — 8×18 cm.

Vétetett esetei Herzog Péter hagyatékából Budapesten. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — A kép hátán nyomtatott francianyelvű katalógus cédula 38. sorszámmal. (Chéramy gyűjteményből?)

Acquis à la succession de Pierre Herzog de Csete à Budapest. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Au verso de la toile une fiche de catalogue No 38. (Coll. Chéramy?)

Constable, John, (1776—1837)

*21. Vörös házak. (Maisons rouges).

Fa. (Panneau). — 18.5×26.5 cm.

Vétetett esetei Herezog Péter hagyatékából Budapesten. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Hátnál a keretre ragasztott papircédulán: „From the Collection of Miss Isabel Constable“.

Acquis à la snccession Pierre Herezog de Csete à Budapest. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Une fiche collée sur le cadre porte: „From the Colleition of Miss Isabel Constable“.

*22. Constable szülőháza. (Maison natale de Constable à East Bergholt).

Fa. (Panneau). — 21×25.5 cm.

Vétetett esetei Herezog Péter hagyatékából Budapesten. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — A kép hátán esettel irt régi felirat: „John Constable R. A.“ és ugyanott nyomtatott katalógus cédulán: „Maison natale de Constable à East Bergholt“.

Acquis à la suceession de Pierre Herezog de Csete à Budapest. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Au verso de la toile écriture ancienne au pinceau: „John Constable R. A.“ — Sur une fiche collée: „Maison natale de Constable à East Bergholt“.

23. Legelő. (Pâturage).

Fa. (Panneau). — 12×16.5 cm.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása).

Acquis à la Galerie Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Corot, Jean Baptiste Camille, (1796—1875)

*24. Ariccia látképe. (Vue d'Ariccia).

Vászonra ragasztott papír. (Papier marouflé sur toile). — 25.5×28.5 cm.

A kép alsó jobb sarkában vörös festékkal írva: (Dans le coin en bas à droite inscription en rouge): *C. 58.*

Készült 1826-ban v. 1827-ben. — Vétetett az Ernst-Múzeum XXXVII. aukeióján (1927 nov.). Az aukeió katalógusában — mint Corot műve — 86. sz. a. szerepelt: „Egy olasz kolostor látképe“. Ugyanott képen közölve a XXIII. táblán.

Corot gazdag első olaszországi termésének ez az igénytelen, de a maga harmatos üdeségében annyira vonzó gyümölese nincs felvéve a Robaut-katalógusba (L'oeuvre de Corot. Paris, 1905), miután még ez a bámulatos szorgalommal szerkesztett lajstrom se képes az akkor készült rengeteg művet kimeríteni. De a II. kötet 159. sz. a. közölt festménye, továbbá az a három rajz, melyek az első kötet 41. oldalán és a negyedik kötetben 2543 és 2544 számok alatt vannak ábrázolva, igen erős bizonyíték Corot szerzősége mellett. Ezek a művek valamennyien az Albano és Nemi tavak között fekvő *Ariccia* község L. Bernini építette *templomát* és az ezzel szemben emelkedő *Palazzo Chigi* mutatják be. — A képeeske egyébként a kezdő Corot kedvelt eljárásával papírra van festve s azt csak később ragasztották vászonra.

Peint en 1826 ou 1827. — Acquis à la XXXVIIe vente du Musée Ernst (1927 nov.). Voir au catalogue No 86, Corot: „Cloître italien“; reproduit: Pl. XXIII.

Cette toile, d'une fraicheur si primesautière, date de la première période italienne du maître et ne figure point au catalogue raisonné de Robaut (L'oeuvre de Corot. Paris, 1905). Rédigé très scrupuleusement, ce catalogue ne pouvait cependant contenir toutes les oeuvres de cette période si féconde. D'ailleurs le tableau, reproduit Vol. II. No 159, ainsi que les trois dessins, reproduits Vol. I. p. 41 et Vol. IV. No 2543 et No 2544, sont des preuves à l'appui de la paternité de Corot. C'est l'église, bâtie par L. Bernini et le *Palais Chigi* d'en face, de la commune *Ariccia*, située entre les lacs Albano et Nemi, qu'on y voit représentés. — Selon la manière préférée de Corot débutant, le tableautin est peint sur papier, marouflé sur toile plus tard.

*25. Tájkép. (Paysage).

Vászon. (Toile). — 31×46 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Corot.*

Készült 1871 előtt. — Vétetett a báró Königswarter gyűjteményből Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Hátnál a kereten régi felírás: „Corrot (sic!), gekauft in Wien von Legrand aus Paris“.

Peint avant 1871. — Acquis à la Collection du Baron Königswarter à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Sur le cadre, au verso: „Corrot (sic!), gekauft in Wien von Legrand aus Paris“.

Corot, Jean Baptiste Camille, (1796—1875)

*26. Férfi képmás. (Portrait de M. Faulte du Puyparlier).

Vászon. (Toile). — 61×50 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Corot*.

Készült 1868-ban. — Vétetett a párisi műpiaeról Kuenze-Graefo berlini műkereskedő közvetítésével. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Képben közölve: Képzőművészet III. 10. old.; Magyar Művészet V. 314. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ e. cikkéhez. — A kép hátán régi papíreédulán: „Dupuy-Parlier. Intendant Militaire à Beauvais. Peint par son ami Corot en 1868“.

Az ábrázolt tényleg Corot barátja és rokona, Faulte du Puyparlier katonai tisztviselő, akit már 1829-ben lefestett és akiről 1860 körül karikaturát is készített (v. ö. Robaut II. N. 206. és IV. N. 3093). Ez a Grecóra emlékeztetően spiritualizált képmás többek között azért is figyelemreméltó, mert C. a legritkábban festett férfi portait-t.

Peint en 1868. — Acquis à Paris par l'intermédiaire du marchand berlinois Kuenze-Graefe. — Exposé: Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Képzőművészet (L'Art) III. p. 10; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 314. Alexis Petrovics: „La Collection du Baron Adolphe Kohner“. — Sur une fiche collée au verso: „Dupuy-Parlier. Intendant militaire, à Beauvais. Peint par son ami Corot en 1868“.

Faulte du Puyparlier, intendant militaire, ami et parent de Corot, fut peint par le maître déjà en 1829, caricaturé vers 1860 (voir Robaut II. No 206 et IV. No 3093). Ce portrait est remarquable non seulement par l'esprit qui l'anime, faisant penser au Gréco, mais aussi parcequ'il est très rare de rencontrer un portrait d'homme dans l'oeuvre de C.

Courbet, Gustave, (1819—1877)

*27. Étretat sziklás partja. (La falaise d'Étretat).

Vászon. (Toile). — 64.5×79.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signée en bas à droite): *G. Courbet*.

Készült 1870 körül. — Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1913 (A XIX. század nagy francia mesterei); Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Képben közölve: az Ernst-Múzeum idézett kiállításának katalógusában; Magyar Művészet V. 313. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ e. cikkéhez.

Az étretat-i tengerpart érdekes meredek mészsiklái — talán Jongkind nyomán (v. ö. Jongkind, Falaises d'Étretat, 1851, vizf. a Moreau-Nélaton-gyűjteményben) kedvelt témája Courbet ecset-jének, amint azt egy másik azonos tárgy festménye is bizonyítja (l. Théodore Duret, Courbet. Paris, 1918. Table XXXIV. „La falaise d'Étretat après l'orage“. Salon de 1870).

Peint vers 1870. — Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Muséo Ernst, 1913 (Les grands maîtres de l'art français du XIXe siècle); Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: au Catalogue de l'exposition du Musée Ernst; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 313. Alexis Petrovics: „Collection du Baron Adolphe Kohner“.

Les falaises d'Étretat, motif préféré de Courbet, peut-être sous l'influence de Jongkind (voir Jongkind, Falaises d'Étretat, aquarelle, Collection Moreau-Nélaton). Il existe un autre tableau du maître au sujet analogue (voir Théodore Duret, Courbet. Paris, 1918. Table XXXIV. „La falaise d'Étretat après l'orage“. Salon de 1870).

*28. A vadászszákmány. (La curée).

Vászon. (Toile). — 55×44 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *G. Courbet*.

Készült 1857 körül. — Vétetett a Paul Cassirer cégtől Berlinben. — Kiállítva és képben közölve: mint a 27. kat. sz. kép.

Ennek a festménynek is van variánsa (v. ö. Georges Riat, Gustave Courbet. Paris, 1906. 155. old. „La curée“ és Th. Duret idézett művében: table XXI. „La curée, chasso au chevreuil dans les forêts du Grand Jura“. Salon de 1857).

Peint vers 1857. — Acquis à la Galerie Paul Cassirer à Berlin. — Exposé et reproduit: voir la note du précédent.

Il existe une variante du tableau (voir, Georges Riat, Gustave Courbet. Paris, 1906. p. 155. „La Curée“ et Th. Duret, ouvr. cité: table XXI. „La curée, chasse au chevreuil dans les forêts du Grand Jura“. Salon de 1857).

Crncić, Menci Clemens, (1865—)

29. Táj kápolnával. (Paysage avec chapelle).

Rézkarc (a művész aláírásával). — Eau-forte (avec signature de l'artiste).

Daubigny, Charles François, (1817—1878)

30. Hazatérés a mezőről. (Retour des champs).

Fa. (Panneau). 23.5 × 41 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *Daubigny*.

Vétetett az Ernst-Múzeum XXII. aukcióján Budapesten. — Képben közölve: az aukció katalógusában a XXIX. képtáblán. — A kép hátán vörös viaszpecsét *C. D.* monogrammal.

Acquis à la XXIIe vente du Musée Ernst à Budapest. — Reproduit au catalogue de la vente, Pl. XXIX. — Au verso du tableau un cachet à la cire rouge, avec monogramme: *C. D.*

31. Tájkép rommal. (Paysage avec ruine).

Fa. (Panneau). 27 × 46.5 cm.

Vétetett dr. Meller Simon útján Budapesten. — A kép hátán tintafelírás: „Daubigny. Donné par L'Enfant son gendre à Oudiné“.

Acquis par M. Simon Meller à Budapest. — Au verso du tableau inscription à l'encre: „Daubigny. Donné par L'Enfant son gendre à Oudiné“.

*32. Tavasz. (Printemps).

Karton. (Carton). — 18.5 × 30.5 cm.

Vétetett dr. Meller Simon útján Budapesten.

Acquis par M. Simon Meller à Budapest.

Decamps, Alexandre Gabriel, (1803—1860)

*33. Az utonálló. (Le brigand).

Vizfestmény. (Aquarelle). — 22 × 28.5 cm.

Jelezve és keltezve jobbra: (Signée et datée à droite): *Decamps 1831*.

Vétetett dr. Sonnenfeld Zsigmond gyűjteményéből Budapesten. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Szépművészeti Múzeum, 1933 (Francia rajzkiállítás).

Acquis à la Coll. de Sigismond Sonnenfeld à Budapest. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Musée des Beaux-Arts, Budapest, 1933 (Exposition de dessins français).

Degas, Edgar, (1834—1917)

*34. Táncosnők. (Danseuses).

Pasztel. (Pastel). — 56 × 51 cm.

Jelezve lent balra: (Signé en bas à gauche): *Degas*.

Vétetett dr. Meller Simon útján Budapesten. — Képben közölve: Képzőművészet III. 14. old.

Acquis par M. Simon Meller à Budapest. — Reproduit: Képzőművészet (L'Art) III. p. 14.

Delacroix, Eugène, (1798—1863)

*35. Marcangoló oroszlán. (Lion dévorant un arabe).

Vászon. (Toile). — 27 × 35 cm.

Készült 1848-ban. — Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1913 (A XIX. század nagy francia mesterei); Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Alfred Robaut—Ernest Chosnau, L'oeuvre complet de Eugène Delacroix. Paris, 1885. No 1055.

Delacroix még kétszer foglalkozott ezzel a romantikus ábrázolással (lásd a Robaut-műben az 1017. sz. olajfestményt és az 1054. sz. akvarellt).

Peint en 1848. — Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Musée Ernst, 1913 (Les grands maîtres de l'art français du XIXe siècle); Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Alfred Robaut—Ernest Chosnau, L'oeuvre complet de Eugène Delacroix. Paris, 1885. No 1055.

Delacroix reprit le même sujet romantique deux fois de suite (voir Robaut, No 1017, peinture à l'huile et No 1054, aquarelle).

Denis, Maurice, (1870—)

36. Anyai boldogság. (Bonheur maternel).

Vászon. (Toile). — 80×65 cm.

Jelezve fent jobbra: (Monogrammée en haut à droite): *M. D.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Nemzeti Szalon, 1929 (A francia avant-garde művészek kiállítása). — Képből közölve: a Nemzeti Szalon idézett kiállításának katalógusában; Magyar Művészet V. 318. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Nemzeti Szalon, 1929 (Salon National, Budapest, Exposition des artistes français d'avant-garde). — Reproduit: cat. de l'exposition du Salon National; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 318. Alexis Petrovics „Collection du Baron Adolphe Kohner“.

Derain, André, (1880—)

*37. Csendélet pohárral. (Nature morte).

Vászon. (Toile). — 33×46 cm.

Keltezve lent jobbra: (Datée en bas à droite): 1913.

Vétetett 1930-ban a berlini Alfred Flechtheim cégtől.

Acquis en 1930 à la Galerie Alfred Flechtheim à Berlin.

Diez, Wilhelm von, (1839—1907)

*38. Páncélos lovasesapat. (Cuirassiers à cheval).

Fa. (Panneau). — 27×43 cm.

Vétetett az Ernst-Múzeum aukciójáról Budapesten.

Acquis dans une vente au Musée Ernst à Budapest.

Eredi, Benedetto, (1750—1812)

39. „Aci e Galatea“.

Színes rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Francesco Furini után.

V. ö. (Voir) Nagler IV. 137—138.

40. „Leandro ed Ero“.

Színes rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Giacomo Gimignani után.

V. ö. (Voir) Nagler IV. 137—138.

Északolaszországi festő 1700 körül (Magnasco?) (Peintre du Nord de l'Italie vers 1700. Magnasco?)

41. Koldusok pihenője. (Le repos des mendiants).

Vászon. (Toile). — 96×125 cm.

Vétetett az Ernst-Múzeum aukciójáról Budapesten.

Acquis dans une vente du Musée Ernst à Budapest.

Fantin-Latour, Henri, (1836—1904)

*42. Vénusz Ámorról. (Vénus et Amour).

Vászon. (Toile). — 38.5×46.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signée en bas à droite): *Fantin.* . .

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke. — Exposé Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Fromentin, Eugène, (1820—1876)

43. Egyiptomi táj. (Paysage d'Égypte).

Fa. (Panneau). — 19×35.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *Fromentin*.

Vétetett dr. Sonnenfeld Zsigmond gyűjteményéből Budapesten.

Acquis à la Collection de M. S. Sonnenfeld à Budapest.

Géricault, Théodore, (1791—1824)

*44. Lóistálló. (Écurie).

Vászon. (Toile). — 37×45 cm.

Jelzés, keltezés és ajánlás lent balra: (Signature, date et dédicace en bas à gauche): *à mon ami Chammartin T. Géricault. 1816*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képünk pendantja — két lóval — a londoni Tate-Galleryben („The Brown Horses“).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Pendant de notre tableau — aux deux chevaux — à la Tate-Gallery à Londres („The Brown Horses“).

Goya, Francisco José de, (1746—1828)

*45. Az akasztott. (Le pendu.)

Fa. (Panneau). — 30.5×38.5 cm.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Magyar Művészet V. 312. old. Petrovics E., Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. eikkéhez. — A kép hátán régi viaszpeesét elmosódott rajzzal. Elöl a kép baloldali alsó sarkában fehér festékkal írva: X. 9.

A művész jellemző alkotása, mely tárgyával zseniális rézkarc sorozatának, a „Los Desastres de la Guerrá“-nak hangulatát idézi.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Magyar Művészet (L'art Hongrois). V. p. 312. Alexis Petrovics „La Collection du Baron Adolphe Kohner. — Dans le coin en bas à gauche inscription en blanc: X. — 9. Au verso du tableau, ancien cachet à la cire.

Oeuvre caractéristique de l'artiste, évoquant par son sujet l'impression de l'admirable suite d'eaux-fortes „Los Desastres de la Guerra“.

Harpignies, Henri, (1819—1916)

46. Erdőrészlet. (Bois.)

Vizfestmény. (Aquarelle). — 26×18.5 cm.

Jelezve és keltezte lent balra: (Signée et datée): *H. Harpignies 63*.

Vétetett dr. Sonnenfeld Zsigmond gyűjteményéből Budapesten. — Kiállítva: Szépművészeti Múzeum, 1933. (Francia rajzkiállítás).

Acquis à la Coll. de M. Sigismond Sonnenfeld à Budapest. — Exposé: Musée des Beaux-Arts, Budapest, 1933 (Exposition des dessins français).

Hofer, Carl, (1878—)

*47. Pihenő férfi. (Homme acroupi).

Vászon. (Toile). — 56×59 cm.

Jelezve lent jobbra: (Monogrammée en bas à droite): *CH*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne.

Hörmann, Theodor von, (1840—1895)

48. Tó partján. (Bord du lac).

Fa. (Panneau). — 10.5×21 cm.

Jelezve és keltezte lent balra: (Signé et daté en bas à gauche): *Hörmann 872*.

Jacque, Charles Émile, (1813—1894)

49. Lóistálló. (Écurie).

Fa. (Panneau). — 16×22 cm.

Jelezve lent balra: (Signé en bas à gauche): *Ch. Jacque*.

Vétetett az Ernst-Múzeum XXXIX. aukcióján.

Acquis à la XXXIXe vente du Musée Ernst à Budapest.

Jongkind, Johann Barthold, (1819—1891)

*50. Folyópart. (Bord de rivière).

Vizfestmény. (Aquarelle). — 27.5×43.5 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: (Signée et datée en bas à droite): *Paris 8 Mai 68*.

Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Magnasco, Alessandro, (il Lissandrino), (1667—1749)

*51. Szerzetesek. (Moines).

Vászon. (Toile). — 66×50 cm.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — A kép hátán ecsettel régi felirat: „Magnasco Alessandrino Felix“.

E festmény kisebb változata látható Benno Geiger Magnasco könyvében (Berlin, 1914) a 38. képtáblán: „Exerziten der Mönchen“ (48×34 cm.).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Au verso écriture ancienne au pinceau: „Magnasco Alessandrino Felix“.

Plus petite variante du tableau reproduite dans l'ouvrage de Benno Geiger: Magnasco (Berlin, 1914). Pl. 38. „Exercices de pénitence des moines“ (48×34 cm.).

Maillol, Aristide, (1861—)

*52. Fehérruhás nő. (Femme en blanc).

Vászon. (Toile). — 46.5×55.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signée en bas à droite): *A. Maillol*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Nemzeti Szalon, 1929 (A francia avant-garde művészek kiállítása).

A mai francia szobrászat legnagyobbja — Rippl-Rónai ifjúkori barátja — tudvalevően mint festő kezdte pályafutását; ahogyan e szép képünk mutatja: igen tehetségesen.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Nemzeti Szalon, 1929 (Salon National, Budapest, Exposition des peintres français d'avant-garde).

Le plus grand maître de la sculpture française de nos jours, ami de jeunesse du hongrois Rippl-Rónai, débuta comme peintre avec un joli succès.

? Manet, Édouard (Attribué à)

53. Női akt. (Femme nue).

Vizfestmény. (Aquarelle). 23.5×8.5 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Manet*.

Matisse, Henri, (1869—)

*54. Virágcsokor. (Fleurs).

Vászon. (Toile). — 44×31 cm.

Jelezve jobbra: (Signée à droite): *Henri Matisse*.

Vétetett a háboru előtt jánoshalni Nemes Marcell gyűjteményéből Budapesten. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Nemzeti Szalon, 1929 (A francia avant-garde művészek kiállítása).

Acquis à la collection d'avant guerre de Marcell de Nemes à Budapest. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Nemzeti Szalon, 1929 (Salon National, Budapest, Exposition des artistes français d'avant-garde).

Michetti, Paolo, (1851—1929)

*55. Pihenés. (Le repos).

Fa. (Panneau). — 14×23 cm.

Jelezve lent balra: (Signé en bas à gauche): *Michetti*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne.

Millet, Jean François, (1814—1875)

56. Szántás. (Labourage).

Krétarajz. (Crayon). — 15×29 cm.

Jelezve lent balra: (Monogrammé en bas à gauche): *J. F. M.*

Vétetett Max Hevesi bécsi műkereskedőtől. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Szépművészeti Múzeum, 1933 (Francia rajzkiállítás).

Acquis à la Galerie Max Hevesi à Vienne. — Exposée: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Szépművészeti Múzeum, 1933 (Musée des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des dessins français).

Modigliani, Amadeo, (1884—1920)

*57. Baranowski lengyel festő arcképe. (Portrait du peintre polonais Baranowski).

Vászon. (Toile). — 63×49 cm.

Jelezve fent jobbra: (Signée en haut à droite): *Modigliani*.

Készült 1917-ben. — Vétetett 1930-ban a Galerie Zak cégtől Párisban.

Peint en 1917. — Acquis en 1930 à la Galerie Zak à Paris.

Moll, Carl, (1861—)

58. Téli táj. (Vue hivernale).

Vászon. (Toile). — 100×100 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *C. Moll*.

Monticelli, Adolphe, (1824—1886)

*59. Rokokó jelenet. (Amusement au grand air).

Vászon. (Toile). — 53×105 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signée en bas à droite): *Monticelli*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Morisot, Berthe, (1840—1895)

*60. Női arckép. (Portrait de femme).

Vászon. (Toile). — 56×46 cm.

Jelezve fent balra: (Signée en haut à gauche): *B. Morisot*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva Ernst-Múzeum, 1913 (A XIX. század nagy francia mesterei); Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Magyar Művészet V. 315. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Musée Ernst, 1913 (Les grands maîtres de l'art français du XIXème siècle); Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées. — Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 315. Alexis Petrovics „La Collection du Baron A. Kohner“.

Müller, Karl Leopold, (1834—1892)

61. Arab fiú. (Garçon arabe).

Fa. (Panneau). — 26×16 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: (Monogrammé et daté en bas à droite): *K. L. M. 87*.

Kiállítva: Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása). — Képben közölve: idézett szolnoki jubiláris kiállítás katalógusában.

Exposé: Műcsarnok, 1927—28 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des peintres hongrois et autrichiens de Szolnok). — Reproduit: au catalogue de l'exposition jubilaire eité.

Müller, Karl Leopold, (1834—1892)

62. Turbános arab. (Arabe).

Fa. (Panneau). — 26×16 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: (Monogrammé et daté en bas à droite): *K. L. M.* 87.

Exposé: voir l'oeuvre précédente.

Pettenkofen, August von, (1822—1889)

*63. Alvó eigánylányka. (Petite bohémienne endormie).

Vizfestmény. (Aquarelle). — 16.5×22 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: (Signée et datée en bas à gauche): *a. pettenkofen 59.*

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1909 (Jubiláris téli tárlat); Ernst-Múzeum, 1916 (Német és osztrák mesterek és magyar követőik); Műsarnok, 1919 (Köz-tulajdonba vett műkincsek kiállítása); (Műsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása). — Képben közölve: a Nemzeti Szalon idézett kiállításának katalógusában; Arpad Weixlgärtner, August Pettenkofen. Wien, 1916. 112. old.: „Sehlafendes kleines Zigeunermädchen. (Kat. No 312).

Provient de la coll. de feu Charles Kolner. — Exposé: Nemzeti Szalon, 1909 (Salon National, Budapest, Exposition jubilaire d'hiver); Musée Ernst, 1916 (Maîtres allemands et autrichiens et leurs émules hongrois); Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art soeialisées); Műsarnok, 1927—28 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des peintres hongrois et autrichiens de Szolnok). — Reproduit: au catalogue de l'exposition susdito du Nemzeti Szalon; Arpad Weixlgärtner, August Pettenkofen. Wien, 1916 p. 112. „Petite Bohémienne endormie“. (Cat. No 312.)

64. Fogatok a pusztán. (Attelages hongrois).

Fa. (Panneau). — 7.2×12.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *a. p.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: mint az előbbi; továbbá a szolnoki jubilaris kiállításon (1913 május) — Képben közölve: A. Weixlgärtner i. m. 215. old.: „Szolnoker Mietwagen“. (Kat. No 931.).

Aquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. Exposé: voir le précédant; de même à l'exposition jubilaire de Szolnok (mai 1913). — Reproduit: A. Weixlgärtner ouvr. cité p. 215.: „Voitures de louage à Szolnok“. (Cat. No 931.).

*65. Piaé. (Marehé).

Fa. (Panneau). — 10.5×8 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *a. p.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: mint a 64. kat. sz. — Képben közölve: A. Weixlgärtner i. m. 217. old.: „Ungarischer Markt“. (Kat. No 924.).

Aquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: voir le No 64. — Reproduit: A. Weixlgärtner ouvr. cité p. 217: „Marehé hongrois“. (Cat. No 924.).

*66. Hetivásár. (Marehé).

Fa. (Panneau). — 10.5×7.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *a. p.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: mint a 64. kat. sz. — Hiteles képnek elismervo Weixlgärtner idézett művében: Kat. No 925.

Aquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: voir No 64. de notre catalogue. — Reconnu authentique par A. Weixlgärtner. Voir ouvr. cité. Cat. No 925.

Piranesi, Giovanni Battista, (1720—1778)

67. „Veduta del Tempio di Giove Tonante“.

Rézkare. (Eau-forte).

V. ö. (Voir) A. Giesecke, G. B. Piranesi. Leipzig, 1911. No 79; A. Hind, G. B. Piranesi. London, 1922. No 44.

68. „Veduta interna dell'Atrio del Portico di Ottavia“.

Rézkare. (Eau-forte).

V. ö. (Voir) Giesecke No 68; Hind No 59.

Prud'hon, Pierre, (1758—1823)

69. Női arkép. (Portrait de femme).

Vászon. (Toile). — 32×25 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: (Signée et datée en bas à gauche): *Prud'hon 1811.*

Vétetett dr. Sonnenfeld Zsigmond gyűjteményéből Budapesten. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1913 (Dr. Sonnenfeld Zsigmond gyűjteménye). — Képben közölve: az idézett kiállítás katalógusában.

Aquis à la Collection Sigismond Sonnenfeld à Budapest. — Exposé: Musée Ernst, 1913 (Coll. Sigismond Sonnenfeld). — Reproduit: au catalogue de l'exposition.

Puy, Jean, (1876—)

70. Nő ablak mellett. (Femme près de la fenêtre).

Karton. (Carton). — 93×73 cm.

Jelezve lent balra: (Signé en bas à gauche): *Puy.*

Vétetett a H. O. Miethke éégtől Bécsben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Nemzeti Szalon, 1929 (A franczia avant-garde művészek kiállítása).

Aquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts à Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Nemzeti Szalon 1929 (Salon National, Exposition des artistes français d'avant-garde).

Raffaëlli, Jean Francisque, (1850—)

*71. Keresztelőre várók. (L'attente du baptême).

Pasztel és gouache. (Pastel et gouache). — 38×28 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *J. F. Raffaëlli.*

*72. A Notre-Dame Párizsban. (Notre Dame de Paris).

Vászon. (Toile). — 65×81 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *J. F. Raffaëlli.*

Vétetett a Műsarnok egyik tárlatáról Budapesten. — Képben közölve: Magyar Művészet V. 322. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

A kép két változata látható Arsène Alexandre, J.-Fr. Raffaëlli (Paris, 1909) c. könyvében: 15. old. „Notre Dame de Paris (Collection G. Alexandre), olajfestmény és 46. old. „Notre Dame de Paris“, színes rézkare (Loys Delteil Cat. No 58.).

Aquis à l'une des expositions du Műsarnok (Palais des Beaux-Arts, Budapest). — Reproduit. Magyar Művészet (L'Art Hongrois); V. p. 322. Alexis Petrovics „Collection du Baron Adolphe Kohner“.

Deux variantes du tableau reproduites dans l'ouvrage d'Arsène Alexandre: „J.-Fr. Raffaëlli (Paris, 1909) p. 15 „Notre Dame de Paris“ et p. 46 „Notre Dame de Paris“, eau-forte en couleur (Loys Delteil Cat. No 58.).

Redon, Odilon, (1840—1916)

*73. Virágesendélet. (Fleurs avec papillon).

Vászon. (Toile). — 65×54 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Odilon Redon.*

Vétetett 1930-ban a Galerie Bourgeat éégtől Párizsban.

Aquis en 1930 à la Galerie Bourgeat à Paris.

Regnault, Henri, (1843—1871)

74. Paripa. (Cheval).

Vászon. (Toile). — 73×81 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Henri Regnault.*

Vétetett a Galerie Arnot éégtől Bécsben.

Aquis à la Galerie Arnot à Vienne.

Renoir, Auguste, (1841—1919)

*75. A Szajna mentén. (Au bord de la Seine).

Vászon. (Toile). — 39×46 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): *Renoir*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Ribot, Théodule, (1823—1891)

76. Csendélet. (Nature morte).

Vászon. (Toile). — 46×65 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signée en bas à droite): . . . *Ribot*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Képben közölve: Magyar Művészet V. 311. old. Petrovics E., „Br. Kehner A. gyűjteménye“ c. eikkéhez.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) V. p. 311. Alexis Petrovics „Collection du Baron Adolphe Kohner“.

*77. Csendélet halakkal. (Nature morte aux poissons).

Vászon. (Toile). — 60×73 cm.

Jelezve lent balra: (Signée en bas à gauche): . . . *Ribot*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Képben közölve: Magyar Művészet V. 311. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. eikkéhez.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Reproduit: Magyar Művészet (L'art Hongrois) V. p. 311. Alexis Petrovics „Collection du Baron Adolphe Kohner“.

Rousseau, Théodore, (1812—1867)

*78. Apremont völgye. (Vue de la vallée d'Apremont à Fontainebleau).

Fa. (Panneau). — 15×39.5 cm.

Jelezve lent jobbra: (Monogrammé en bas à droite): *Th. R.*

Vétetett dr. Meller Simon útján Budapesten. — A kép hátán cesettel írva: „Vue de la Vallée d'Apremont à Fontainebleau“.

Acquis par M. Simon Meller à Budapest. — Au verso du tableau inscription au pinceau: „Vue de la Vallée d'Apremont à Fontainebleau“.

Schönberg, Arnold, (1874—)

79. Női arckép. (Portrait de femme).

Karton. (Carton). — 68×49 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *Arnold Schönberg*.

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — A kép festője azonos A. Schönberg zeneszerzővel.

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Le peintre du tableau est identique au compositeur viennois A. Schönberg.

Signac, Paul, (1863—)

80. Antibes.

Vizfestmény. (Aquarelle). — 31×43 cm.

Jelezve és keltezve lent balra és jobbra: (Signée et datée en bas à gauche et à droite):

P. Signac 1910. Antibes.

Vétetett a Bernheim Jeune cégtől Párisban. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Szépművészeti Múzeum, 1933 (Francia rajzkiállítás).

Acquis à la Galerie Bernheim Jeune à Paris. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées); Szépművészeti Múzeum, 1933 (Musée des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des dessins français).

Signac, Paul, (1863—)

81. Az Aranyszarv kikötő Konstantinápolyban. (Le port de Constantinople).

Vizfestmény. (Aquarelle). — 25×40 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: (Signée et datée en bas à droite): *P. Signac, 19. Constantinople, 1907.*

Vétetett a Bernheim Jeune cégtől Párisban. — Kiállitva: Szépművészeti Múzeum, 1933 (Francia rajzkiállítás).

Acquis à la Galerie Bernheim Jeune à Paris. — Exposé: Szépművészeti Múzeum, 1933 (Musée des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des dessins français).

Sisley, Alfred, (1840—1899)

*82. Bretagne-i templomocska. (Petite église en Bretagne).

Fa. (Panneau). — 26×35 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signé en bas à droite): *Sisley*. Lent balra ajánlás: (En bas à gauche dédicace): *a M. Mainmas.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Stevens, Alfred, (1828—1906)

83. Tengerkép. (Marine).

Fa. (Panneau). — 32.5×41 cm.

Jelezve lent balra: (Signé en bas à gauche): *A. Stevens.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Acquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Thaulow, Fritz, (1847—1906)

84. Várakozás a hajóra. (L'attente de l'embarquement).

Vászon. (Toile). — 60×72.5 cm.

Jelezve elől jobbra: (Signée en devant à droite): *Fritz Thaulow.*

Vétetett a Műcsarnok 1905. évi tavaszi nemzetközi tárlatáról, ahol e kép az állami kis aranyérem nyertese lett. — Képben közölve: említett kiállítás katalógusában.

Acquis à l'exposition du Műcsarnok (Palais des Beaux-Arts, Budapest, printemps 1905), où le tableau fut décoré à la petite médaille d'or de l'état. — Reproduit: au catalogue de l'exposition.

Thoren, Otto von, (1828—1889)

85. Lovak az udvarban. (Chevaux).

Vászon. (Toile). — 35×53 cm.

Jelezve lent jobbra: (Signée en bas à droite): *O. v. Thoren.*

Kiállitva: Ernst-Múzeum, 1916 (Német és osztrák mesterek és magyar követőik). Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása). — Képben közölve: Művészet, 1913. évf. 337. old. Rózsaffy Dezső „Osztrák művészek Magyarországon“ c. cikkéhez.

Exposé: Musée Ernst, 1916 (Maîtres allemands et autrichiens et leurs émules hongrois). Műcsarnok, 1927—28 (Exposition des peintres hongrois et autrichiens de Szolnok). — Reproduit: Művészet, 1913 (L'Art) p. 337. Didier Rózsaffy „Artistes autrichiens en Hongrie“.

Uhde, Fritz von, (1848—1911)

*86. Pásztorlányka. („Heideprinzesschen“).

Vászon. (Toile). — 138×111 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: (Signée et datée en bas à droite): *F. v. Uhde 1889.*

Vétetett dr. Hajós Emil ügyvédtől Budapesten, aki a képet Otto Julius Bierbaum irótól ajándékba kapta. — Kiállítva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása). Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Fritz von Ostini, Uhde. Bielefeld u. Leipzig, 1902. Abb. 74. (Itt még mint O. J. Bierbaum tulajdona); Hans Rosenhagen, Uhde (Klassiker d. Kunst. XII). Stuttgart u. Leipzig, 1908. S. 94.

E kedves tárgyú festmény meglepő rokonságot mutat Bastien-Lepage egy azonos témájú képével, melyet Uhde a Heideprinzesschen megkomponálása előtt valószínűleg látott Párisban. (V. ö. L. de Foureaud, Bastien-Lepage, sa vie et ses oeuvres. Paris, é. n. 7. képtábla).

Ayant appartenu à M. Émile Hajós, avocat à Budapest à qui il fut donné par l'écrivain allemand Otto Julius Bierbaum. — Exposé: Műcsarnok, 1902 (Palais des Beaux Arts, Budapest, Exposition de la Fédération des Médecins); Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Fritz von Ostini, Uhde. Bielefeld et Leipzig, 1912. No 74; Hans Rosenhagen, Uhde (Klassiker d. Kunst. XII.). Stuttgart et Leipzig, 1908. p. 94.

Ce tableau charmant montre beaucoup d'analogie avec un tableau de Bastien-Lepage au sujet identique, vu probablement par Uhde à Paris. (Voir L. de Fourcaud, Bastien-Lepage, sa vie et ses oeuvres. Paris. Pl. No 7.).

Vedovato, Pietro, szül. 1760 körül, megh. 1830 körül. (Naquit vers 1760, mourut vers 1830).

87. „Coriolano e Veturia“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Lebarbier után.

Venzo, Gaetano, működött Párisban 1780—1800. (Travailla à Paris 1780—1800).

88. „Virginia contrustata“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) L után.

89. „Nolite timere etc“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) Jacopo da Ponte után.

Vuillard, Jean Édouard, (1868—)

*90. Szobában. (Intérieur).

Vászon. (Toile). — 29×35 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: (Signée et datée en bas à droite): *E. Vuillard 1905.*

Vétetett a H. O. Miethke cégtől Bécsben.

Aquis à la Galerie H. O. Miethke à Vienne.

Zaffonato, Alessandro, szül. 1730 körül. (Naquit vers 1730).

91. „M. Antonio e Cleopatra“.

Szines rézmetszet. (Estampe en couleur).

(D'après) G. Martin után.

MAGYAR FESTŐK PEINTRES HONGROIS

Batthyány Gyula gróf, (1888—)

92. Jégpalota.

Ceruzarajz. — 42×62.5 cm.

Benczúr Gyula, (1844—1920)

93. Tanulmány (mellkép).

Vászon. — 56×44 cm.

Jelezve lent balra: *Benczúr Gyula*.

Készült 1909 körül. — Kiállítva: München, Galerie Heinemann, 1909 (Ausstellung der Piloty-Schule); Műcsarnok, 1921 (Benczúr Gyula emlékkiállítás).

Bihari Sándor, (1856—1906)

94. Tiszapart.

Vászon. — 43×56 cm.

Jelezve lent jobbra: *Bihari Sándor*.

Csók István, (1865—)

*95. Merengés.

Vászon. — 31.5×40.5 cm.

Jelezve fent balra: *Csók*.

*96. Fekvő meztelen nő.

Fa. — 19×25 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Csók I. 1914*.

Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1920 (A külföldön bemutatandó Magyar Reprezentatív Kiállítás első eiklusa). — Képben közölve: Magyar Művészet II. 71. old.

97. Magyar szoba.

Vászon. — 51×61 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Csók, Paris. 1909*.

Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1920 (A külföldön bemutatandó Magyar Reprezentatív Kiállítás első eiklusa); Veleney, 1924 (Nemzetközi kiállítás). — Képben közölve: Magyar Művészet V. 306. old. Petrovics E. „Br. Kohnert A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

*98. Himző sokáclány.

Fa. — 41×31 cm.

Jelezve lent balra: *Csók*.

Kiállítva: Műcsarnok, 1914 (Csók István kiállítása).

*99. Vámpirok.

Vászon. — 137×190 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Csók, Paris. 1907*.

Előbb dr. Jánosi Béla, majd Bakonyi Károly gyűjteményében. — Sokszor kiállítva. A Műcsarnok 1925—26. évi akt kiállításán első díjjal kitüntetve. Az Erzsébetvárosi Kaszinó díjának nyertese. — Képben közölve: Művészet, 1910. 212. old. Lázár B. „Csók István“ c. cikkéhez; Lázár B., Csók István. II. kiad. Budapest, 1921. VII. old.; Magyar Művészet II. 65. old.; az Ernst-Múzeum XXXI. aukciójának katalógusában a XVIII. képtáblán.

Képünkhöz készült olajvázlat dr. Petrovics Elek tulajdonában.

Csók István, (1865—)

100. Margitsziget.

Vászon. — 117×92 cm.

Jelezve lent balra: *Csók I. B. p. Margitsziget.*

Kiállitva: Műcsarnok, 1914 (Csók István kiállítása). — Képben közölve: idézett műcsarnoki kiállítás katalógusában; Művészet, 1914. 64. old.

Czencz János, (1885—)

101. Fiatal leány.

Vászon. — 69×55 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Czencz J. 924.*

Deák-Ebner Lajos, (1850—1934)

102. Táj kecskéekkel.

Fa. — 29×43 cm.

Jelezve lent balra: *Deák Ebner L.*

Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása).

*103. Baromfivásár.

Vászon. — 132×97 cm.

Jelezve lent balra: *Louis Ebner.*

Készült 1878-ban. — Kohner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása); Ernst-Múzeum, 1918 (Deák Ebner Lajos gyűjt. kiállítása); Műcsarnok 1927 (Magyar táj- és életképkiallítás); Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása). — Képben közölve: a műcsarnoki táj- és életképkiallítás katalógusában; heliogravureben a „Könyves Kálmán“ kiadásában. — Egy müncheni kiállításon állami kis aranyérmet nyert.

Edvi Illés Aladár, (1870—)

104. Tarka borju.

Vizfestmény. — 24×37 cm.

Jelezve lent jobbra: *E. Illés A.*

Kiállitva: Műcsarnok, 1919—20 (Téli tárlat).

Faragó Géza, (1877—1928)

105. Karikatura.

Karton. — 75×68 cm.

Jelezve lent balra: *Faragó Géza.*

Faragó József, (1866—1906)

106. Strauss Richard képmása.

Szénrajz. — 36.5×28.5 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Faragó 05.*

Fényes Adolf, (1867—)

107. Munkás.

Vászon. — 76×65.5 cm.

Jelezve és keltezve fent jobbra: *Fényes, 1901.*

Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása); Nemzeti Szalon, 1905 (F. A. gyűjt. kiállítása).

108. Alföldi országut eső után.

Vászon. — 51×68 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Kiállitva: Ernst-Múzeum, 1927 (F. A. gyűjt. kiállítása); Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása).

Fényes Adolf, (1867—)

109. Teli hold.

Vászon. — 22×34 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása).

110. Blancz Jenő jószágigazgató arcképe.

Vászon. — 70×60 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes.*

111. A kiscelli kastélyban.

Karton. — 72×98 cm.

Jelezve lent jobbra: *Fényes A.*

A kép Schmidt Miksa lakberendező kiscelli kastélyának egyik termét ábrázolja; az olvasó férfi báró Hatvany Ferenc festőművész.

112. Csöndes kápolna.

Karton. — 73×94 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1912 (F. A. újabb festményei és rajzai).

Az ábrázolt renaissancestilű kápolna a római Santa Maria Maggiore templomban van.

113. Olasz táj.

Vászon. — 26×36 cm.

Jelezve lent jobbra: *Fényes.*

114. Nőrablás.

Vászon. — 25.5×21 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1927 (F. A. gyűjt. kiállítása). — Képben közölve: idézett kiállítás katalógusában.

115. Folyópart.

Vászon. — 27×35.5 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Készült 1915-ben.

116. Szent Lukács Máriát festi.

Vászon. — 69×74 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes.*

A kép eredeti címe: „A festő“.

117. Szent Ferenc prédikál a madaraknak.

Karton. — 88×73 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Fényes A. 1913.*

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1918 (F. A. gyűjt. kiállítása). — Képben közölve: az idézett kiállítás katalógusában.

118. Hidegkúti hegyek.

Vászon. — 31.5×44.5 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1927 (F. A. gyűjt. kiállítása). — Képben közölve: idézett kiállítás katalógusában; Magyar Művészet III. 559. old.

119. Táj fürdő nővel.

Vászon. — 28.5×35.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *Fényes A.*

Fényes Adolf, (1867—)

*120. Kisvárosi délelőtt.

Vászon. — 70×88 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Készült 1904-ben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Ernst-Múzeum, 1927 (F. A. gyűjt. kiállítása). — Képben közölve: Művészet, 1905. 364. old. Lyka K. „Fényes Adolf“ c. cikkéhez.

*121. Kugler sütemények.

Vászon. — 38.5×54 cm.

Jelezve lent balra: *Fényes A.*

Kiállítva: Berlin, Paul Cassirer, 1910 (Ausstellung ung. Maler); Berlin, 1910 (Grosse Berliner Kunstausstellung); Ernst-Múzeum, 1912 (F. A. újabb festményei és rajzai). — Képben közölve: Képzőművészet III. 20. old.; Magyar Művészet V. 305. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

Ferenczy Károly, (1862—1917)

122. Tájkép.

Vászon. — 67×88 cm.

A kép hátán megkezdve igen csinos figurális kompozíció: egy piros- és egy fehérbluzos ülő női alak zöld háttér előtt.

123. Viz partján.

Vászon. — 85×97.5 cm.

Készült 1912-ben. — Kiállítva: Műsarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása).

124. Bimbi.

Vászon. — 63.5×35 cm.

Jelezve és keltezve fent: *Bimbi. 1894. F. K.*

Készült 1894-ben Münchenben. — Kiállítva: Műsarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása).

Az ábrázolt kisfiu a művész legidősebb gyermeke: Ferenczy Valér festőművész.

125. Anya gyermekével.

Vászon. — 66×86 cm.

Készült 1894 körül a München melletti Garmischban (v. ö. Petrovics Elek eikkével a Br. Kohner A. gyűjteményről. Magyar Művészet V. 301—322).

A kép hátán a vászonra írva: „Igazolom, hogy ezen kép Ferenczy Károly eredeti festménye. N.-Bánya 1919. Dec. 17. Thorma János a N. F. T. elnöke“.

126. Kertben.

Vászon. — 77×95 cm.

Jelezve lent jobbra: *Ferenczy K.*

Készült 1906-ban v. 1907-ben. — Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). Műsarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása). — A kép eredeti címe: „A nagybányai cinterem.“

127. Rózsák.

Vászon. — 33×37 cm.

Készült 1906-ban. — Kiállítva: Berlin, Paul Cassirer, 1910 (Ausstellung ung. Maler). Műsarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása).

128. Ló.

Vászon. 67×68 cm.

*129. Orpheus.

Karton. — 42×45 cm.

Készült 1894-ben. — Kiállítva: Műsarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása).

Tanulmány az azonos című nagy képhez.

Ferenczy Károly, (1862—1917)

130. Mária és Magdolna.

Vászon. — 100.5×104 cm.

Készült 1913-ban. — Kiállítva: Műesarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása); Velence, 1922 (Nemzetközi kiállítás). — Képben közölve: Képzőművészet III. 19. old.; Magyar Művészet V. 304. old. Petrovics E., Br. Kohner A. gyűjteménye“ e. eikkéhez.

Kivágás a „Pietà“-ből, mely a Képzőművészeti Társulat 1915. évi háborús tavaszi tárlatán (a Szépművészeti Múzeum előesarnokában) szerepelt és ugyanezen kiállítás katalógusában autotipiában közöltetett.

*131. Október. (Reggeli a kertben).

Vászon. — 126×107 cm.

Készült 1903-ban. — Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1903 (F. K. gyűjt. kiállítása); Berlin, Paul Cassirer, 1910 (Ausstellung ung. Maler); Nagybányai jubilaris kiállítás, 1912; Műesarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Műesarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása). — Képben közölve: az 1903. évi gyűjt. kiállítás katalógusában; Művészet, 1905. 292. old. Meller S., Ferenczy Károly“ e. eikkéhez; Magyar Művészet V. 303. old. Petrovics E., Br. Kohner A. gyűjteménye“ e. eikkéhez.

*132. Fürdés előtt.

Vászon. — 104×107 cm.

Készült 1904-ben. — Kiállítva: Berlin, Paul Cassirer, 1910 (Ausstellung ung. Maler); Berlin, 1910 (Grosse Berliner Kunstausstellung); Nagybánya, 1912 (Jubilaris kéпкиállitás); Műesarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Műesarnok, 1922 (F. K. emlékkiállítása). Képben közölve: a Grosse Berliner Kunstausstellung katalógusában; a nagybányai jubilaris kiállítás katalógusában a műesarnoki emlékkiállitás katalógusában; Petrovics E., Ferenczy Károly. Bp. é. n. XI. képtábla;

133. Zsidóünnep.

Szénrajz. — 52×35 cm.

Jelezve fent jobbra: *Ferenczy Károly*.

Feszty Árpád, (1856—1914)

134. Mózes.

Szénrajz. — 63×48 cm.

Jelezve lent jobbra: *Feszty Árpád*.

135. Tájkép kőhiddal.

Vászon. — 110×151 cm.

Jelezve lent jobbra: *Feszty Árpád*.

Glatz Oszkár, (1872—)

136. Hazatérés.

Vászon. — 35×46 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Glatz, 1921*.

137. Dombos őszi táj.

Vászon. — 60×84 cm.

Jelezve lent jobbra: *Glatz*.

Kiállítva: Düsseldorf, 1904 (Internationale Kunstausstellung).

Goebel Jenő, (1896—)

138. Önarckép.

Vászon. — 71×61 cm.

Jelezve és keltezve fent balra: *Goebel, 1923*.

Hatvany Ferenc báró, (1881—)

139. Virágcsendélet.

Vászon. — 71×52.5 cm.

Kiállítva: Berlin, Paul Cassirer, 1910 (Ausstellung ung. Maler); Ernst-Múzeum, 1914 (H. F. gyűjt. kiállítása).

Hatvany Ferenc báró, (1881—)

140. Szobában.

Vászon. — 68×84 cm.

Jelezve lent jobbra: *Hatvany*.

Herman Lipót, (1884—)

141. Idill.

Vizfestmény. — 20×13.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *Herman*.

142. Parasztudvar.

Fa. — 39×50 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *L. H. 1924*.

Kiállitva: Ernst-Múzeum, 1924 (H. L. gyűjt. kiállítása). — Képben közölve: idézett gyűjt. kiállítás katalógusában.

Hollósy Simon, (1857—1918)

143. Parasztlány. (Mellkép).

Vászon. — 46×34 cm.

Jelezve balra: *Hollósy Simon*.

Képben közölve: Magyar Művészet V. 307. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

144. Félszemü parasztfiu mellképe.

Karton. — 45.5×53 cm.

Kiállitva: Mücsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása).

145. Parasztházak.

Vászon. — 59×58 cm.

146. Kaszáló.

Vászon. — 59×58 cm.

Iványi-Grünwald Béla, (1867—)

147. Fürdés után.

Vászon. — 89×70 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Iványi-Grünwald B. 19*.

Kiállitva: Mücsarnok, 1925 (Akt kiállítás). — Képben közölve: Művészet, 1917. 7. old.

Jávor Pál, (1880—1923)

148. Porcellán csendélet.

Vászon. — 57×65 cm.

Jelezve és keltezve fent balra: *Jávor Pál. 1922*.

Kiállitva: Mücsarnok, 1923 (Karácsonyi tárlat).

Kacziány Ödön, (1852—1933)

149. Utca, télen.

Fa. — 33×23 cm.

Jelezve lent jobbra: *Kacziány*.

Keleti Gusztáv, (1834—1902)

150. Táj tehenekkel.

Fa. — 16×26 cm.

Jelezve lent jobbra: *Keleti G.*

Kiállitva: Mücsarnok, 1900—901 (Téli tárlat); Mücsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

Kernstok Károly, (1873—)

151. Nyári táj.

Vászon. — 65×89 cm.

Jelezve lent balra: *Kernstok Károly*.

152. Parasztmenyecske gyermekével.

Vászon. — 68×53 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: 907. *Kernstok Károly*.

Kiállítva: Velence, 1928 (Nemzetközi kiállítás).

Komlóssy Ede, (1862—)

153. Női arckép.

Fa. — 47×37 cm.

Jelezve lent balra: *Komlóssy E.*

Vétetett az Ernst-Múzeum XXIX. aukciójáról (1925).

Liezen-Mayer Sándor, (1839—1898)

154. Kohóban.

Grisaille festmény, szépiatónusban. Vászon. — 83×55 cm.

Jelezve lent jobbra: *A. L. M.*

Lotz Károly, (1833—1904)

155. Páris almája.

Fa. — 13.5×25 cm.

Jelezve lent jobbra: *Lotz*.

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1916 (L. K. emlékkiállítás); Műcsarnok, 1933 (L. K. emlékkiállítás).

*156. Amor és Psyche.

Vászon. — 118×79 cm.

Jelezve lent jobbra: *f. Lotz K.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása); Ernst-Múzeum, 1916 (L. K. emlékkiállítása); Műcsarnok, 1925—26 (Akt-kiállítás); Műcsarnok, 1933 (L. K. emlékkiállítás).
— Képben közölve: az 1933. évi emlékkiállítás katalógusában.

A kép hátán megkezdett grisaille-festmény (női alak lanttal).

157. Női arckép.

Vászon. — 61×47 cm.

Jelezve lent jobbra: *Lotz*.

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1916 (L. K. emlékkiállítás).

Magyar-Mannheimer Gusztáv, (1859—)

158. Női fej.

Fa. — Átmérője 9.5 cm.

Jelezve lent balra: *M. M. G.*

159. Olasz terecske.

Fa. — 25×15.5 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Magyar-Mannheimer. 1903.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1903—04 (Téli tárlat).

Mattyasovszky-Zsolnay László, (1885—)

160. Csendélet hallal.

Vászon. — 55×65 cm.

Jelezve fent jobbra: *Mattyasovszky Zs. L.*

Képben közölve: Magyar Művészet IV. 390. old.

Mednyánszky László báró, (1852—1919)

161. Erdőrészlet.

Vászon. — 27×36 cm.

162. Tájkép.

Vászon. — 30×39 cm.

Jelezve lent jobbra: *Mednyánszky*.

Mészöly Géza, (1844—1887)

163. Mezei út.

Fa. — 10.5×20.5 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Mészöly, 872*.

Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

164. Kordély a pusztán.

Karton. — 14×18 cm.

Jelezve lent jobbra: *M. G.*

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

165. Parasztudvar.

Fa. — 66×37.5 cm.

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

***166. Cserépvásár.**

Fa. — 16.5×24 cm.

Jelezve lent jobbra: *Mészöly*.

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása); Berlin, 1910 (Grosse Berliner Kunstausstellung); Ernst-Múzeum, 1921 (Magyar remekművek I. sorozat).

***167. Tanya.**

Fa. — 28×77 cm.

Jelezve lent jobbra: *Mészöly*.

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása). — Képpen közölve: Művészet, 1902. 365. old.; Magyar Művészet V. 310. old. Petrovics E. „Br. Kolner A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

***168. Magyar táj.**

Fa. — 25.5×32 cm.

Jelezve lent jobbra: *Mészöly*.

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása). — Képpen közölve: Művészet, 1903. 300. old. Malonyay Dezső „Mészöly Géza“ c. cikkéhez.

169. Balatoni halásztanya.

Fa. — 11.5×16 cm.

Kolner Károly gyűjteményéből.

170. Tyúkesalád.

Vászon. — 19×25 cm.

Jelezve lent balra: *M. G.*

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

171. Fehér csacsi.

Fa. — 17.5×24 cm.

Kolner Károly gyűjteményéből. — Kiállitva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

Mészöly Géza, (1844—1887)

172. Pulyka.

Fa. — 17.5×24.5 cm.

Jelezve lent balra: *M. G.*

Kohner Károly gyűjteményéből. — Kiállítva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

173. Barna csacsi.

Fa. — 17.5×24 cm.

Jelezve lent jobbra: *M. G.*

Kohner Károly gyűjteményéből. — Kiállítva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

174. Tehén.

Fa. — 17.5×24 cm.

Jelezve lent balra: *M. G.*

Kohner Károly gyűjteményéből. — Kiállítva: Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása).

*175. Major.

Fa. — 39×59 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Mészöly G. 879.*

Kohner Károly gyűjteményéből. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Művészet, 1903. 292. old. Malonyay Dezső „Mészöly Géza“ c. cikkéhez.

*176. Előkelő hölgy otthonában.

Fa. — 24.5×17.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *Mészöly G.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

*177. Csónakos.

Fa. — 20.5×28.5 cm.

Jelezve.

Rákosi Jenő gyűjteményéből. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1929 (XLII. aukció). — Képben közölve: idézett aukció katalógusában.

*178. A Balaton Szántódnál.

Vászon. — 84×140 cm.

Jelezve lent balra: *G. de Mészöly, Paris.*

Kohner Károly gyűjteményéből. — Kiállítva: Budapest, 1885 (Budapesti Országos Általános Kiállítás). Műcsarnok, 1902 (Budapesti Orvosszövetség Műkiállítása). — Képben közölve: az 1885. évi kiállítás Képes Tárgymutatójában.

Mihalik Dániel, (1869—1910)

179. Rózsáskert.

Vászon. — 76×92 cm.

Jelezve lent jobbra: *Mihalik Dániel.*

Munkácsy Mihály, (1844—1900)

180. Merengés.

Karton. — 26×17 cm.

Jelezve lent jobbra: *Munkácsy.*

A Szent György Céh aukciójáról Budapesten.

Munkácsy Mihály, (1844—1900)

***181. Női arckép.**

Vászon. — 62×50 cm.

Jelezve lent balra: *Munkácsy*.

Készült 1867-ben. — Rákosi Jenő gyűjteményéből. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1929 (XLII. aukeió-kiállítás, 115. kat. sz. a. „Munkácsy Mihály ifjúkori ideálja, Nagy Irma arcképe”). — Képben közölve: idézett aukeió katalógusában.

182. Parasztnő, gyermekével.

Vászon. — 61×50 cm.

Jelezve lent balra: *M*.

Vétetett a bécsi H. O. Miethke cég közvetítésével Párizsból. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1914 (M. M. jubiláris kiállítása).

***183. Mme M. J. Chaplin.**

Fa. — 57.5×39 cm.

Dr. Hubay Jenő gyűjteményéből. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1925 (Munkácsy Mihály és Paál László emlékkiállítás). — Képben közölve: Magyar Művészet V. 310. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye” c. cikkéhez.

***184. Mély út hazatérő juhnyájjal.**

Fa. — 88×118 cm.

Jelezve lent jobbra: *M. de Munkácsy*.

Készült 1883-ban. — A párisi C. Sedelmeyer-gyűjteményből. — Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1903; Berlin, 1910 (Grosse Berliner Kunstausstellung); Ernst-Múzeum, 1914 (M. M. jubiláris kiállítása); Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Ernst-Múzeum, 1925 (M. M. és Paál László emlékkiállítás); — Képben közölve: Malonyay D., Munkácsy Mihály élete és munkái. Budapest, 1894. 140. old.; Malonyay D., Munkácsy Mihály. Budapest, 1907. I. k. 97. old.; C. Sedelmeyer, M. von Munkácsy. Paris, 1914. 141. old., továbbá a Nemzeti Szalon idézett kiállításának katalógusában.

***185. Vajköpülés.**

Vászon. — 121×100 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Munkácsy M. 1873*.

Vétetett Silbermann Ábrahám műkereskedő útján Párizsból. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Ernst-Múzeum, 1925 (Munkácsy Mihály és Paál László emlékkiállítás). — Képben közölve: az 1925. évi emlékkiállítás katalógusának címlapján; Magyar Művészet I. 37. old.; Képzőművészet III. 5. old.; Magyar Művészet V. 301. old. előtt háromszínyomatban, Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye” c. cikkéhez.

A kép olajvázlata jánoshalmi Nemes Marcell birtokában volt.

***186. Női arckép.**

Fa. — 100×77 cm.

Jelezve lent balra: *Munkácsy*.

Vétetett dr. Meller Simon útján. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Képben közölve: Magyar Művészet V. 6. sz. (a borítéklapon, Petrovics E. cikkéhez).

Nagy-Balogh János, (1874—1919)

187. Csendélet.

Vászon. — 49×69 cm.

Vétetett a Reneszánsz Társaság aukeióján Budapesten.

Nagy István, (1873—)

188. Őszi fák.

Pasztel. — 35×50 cm.

Jelezve lent jobbra: *Nagy István*.

Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1923.

Olgyay Ferenc, (1872—)

189. Alföldi táj.

Karton. — 60×75 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Olgyay F. 1904.*

Paál László, (1846—1879)

*190. Táj (középen facsoporttal).

Vászon. — 39.5×73.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *L. Paál.*

Készült 1872-ben. — Bárá Kohnér Alfréd hagyatékából. — Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1902 (Első Paál-kiállítás); Ernst-Múzeum, 1925 (Harmadik Paál-kiállítás). — Képbén közölve: Lázár Béla, Paál László élete és művészete. II. kiad. Budapest, 1929. 64. ábra.

*191. Erdőben.

Vászon. — 46×38 cm.

Jelezve lent jobbra: *L. de Paál.*

Készült 1875-ben. — Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1925 (Harmadik Paál-kiállítás). — Képbén közölve: Képzőművészet III. 4. old.; Magyar Művészet V. 309. old. Petrovics E. „Br. Kohnér A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

*192. Táj viharfelhős égbolttal.

Vászon. — 39.5×73.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *L. Paál.*

Készült 1872. — Vétetett a Nemzeti Szalon első Paál-kiállításáról. — Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1902 (Első Paál-kiállítás); Ernst-Múzeum, 1925 (Harmadik Paál-kiállítás). — Képbén közölve: Béla Lázár, Ladislav de Paál. Paris, 1904. No 39.; Lázár Béla, Paál László élete és művészete. II. kiad. Budapest, 1929. 65. ábra.

*193. Táj szénaboglyával.

Vászon. — 65.5×92 cm.

Jelezve lent jobbra: *L. de Paál.*

Készült 1872-ben. — Vétetett Ernst Lajostól esere útján. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köz-tulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képbén közölve: Béla Lázár, Ladislav de Paál. Paris, 1904. No 48. Lázár Béla, Paál László élete és művészete. II. kiad. Budapest, 1929. 98. ábra.

194. Erdő mélye.

Vászon. — 130×96.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *L. de Paál.*

Vétetett Kleinberger Ferenc párisi műkereskedőtől 1914-ben. — Képbén közölve: Magyar Művészet V. 309. old. Petrovics Elek „Br. Kohnér A. gyűjteménye“ c. cikkéhez.

V. ö. Lázár Béla, Paál László élete és művészete. II. kiad. Budapest, 1929. A művész eddig ismert műveinek jegyzékében a 264. oldalon: „Erdő mélye, 1874“.

Pállik Béla, (1845—1908)

195. Tölgyfa alatt.

Vászon. — 34×62 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Pállik Béla. 1885.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1908 (Pállik Béla emlékkiállítása).

Pállya Celesztin, (1864—)

196. Tehénistálló.

Fa. — 16.5×26.5 cm.

Jelezve lent balra: *Pállya C.*

Kiállítva: Velence, 1901 (Nemzetközi kiállítás).

Pólya Tibor, (1886—)

197. Kertben.

Karton. — 38×34 cm.

Réti István, (1872—)

198. Önarekép.

Vászon. — 84×72 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Réti. 1917.*

Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1920 (A külföldön bemutatandó Magyar Reprezentatív Kiállítás első eiklusa).

Rippl-Rónai József, (1861—1927)

199. Thadée Natanson areképe.

Pasztel, vászon (deszkára ragasztva). — 37×30 cm.

Jelezve fent balra: *Rónai*; lent: *mon ami Thadée Natanson.*

Készült 1899-ben. — Kiállítva: Merkur-palotában, 1902; Ernst-Múzeum, 1928 (Rippl-Rónai József emlékkiállítása).

Az ábrázolt Th. Natanson a „Revue Blanche“ szerkesztője volt.

200. Szoborleleplezés. (Széchenyi István szobrának leleplezése Visonta-Csokonyán, Somogy-megyében).

Pasztel. — 33×49.5 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Rónai. 1906.*

Kiállítva: Múcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Ernst-Múzeum, 1928 (Rippl-Rónai József emlékkiállítása).

201. Pierre Bonnard francia festő areképe.

Karton. — 61×49 cm.

Jelezve fent balra: *Rónai.*

Kiállítva: Merkur-palotában, 1902.

*202. Böcklin felhők a bogáti kastély felett.

Fa. — 33×50 cm.

Jelezve lent jobbra: *Rónai.*

Készült 1904-ben? — Kiállítva: Kaposvár, Rippl-Rónai kiállítás; Ernst-Múzeum, 1928 (Rippl-Rónai József emlékkiállítása).

*203. A művész apja és öeese.

Karton. — 70×102 cm.

Jelezve fent jobbra: *Rónai.*

Készült 1905-ben? — Kiállítva: Nemzeti Szalon, 1907; Berlin, Paul Cassirer, 1910 (Ausstellung ung. Maler); Ernst-Múzeum, 1917 (R.-R. J. újabb rajzai és festményei); Múcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása); Velence, 1922 (Nemzetközi kiállítás); Ernst-Múzeum, 1928 (R.-R. J. emlékkiállítása). — Képben közölve: a Nemzeti Szalon id. kiállításának katalógusában; a velencei kiállítás katalógusában; Képzőművészet III. 21. old.; Magyar Művészet V. 307. old. Petrovics E. „Br. Köhner A. gyűjteménye“ e. cikkéhez.

Rudnay Gyula, (1878—)

204. Csipkekendős nő.

Karton. — 52×36 cm.

Jelezve lent jobbra: *Rudnay.*

Kiállítva: Pittsburg (U. S. A.), Carnegie Institute, 1928. — Képben közölve: Magyar Művészet I. 16. old.

205. Szántóföld.

Vászon. — 36.5×55 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Rudnay. 1920.*

Székely Bertalan, (1835—1910)

206. Öreg férfi mellképe.

Vizfestmény. — 25.5×19 cm.

Keltezve lent jobbra: *Helsdorf 1856.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Művészet, 1911. évf. első old. előtti háromszinnyomású melléklet.

207. Férfi mellképe.

Szines krétarajz. — 31×24.5 cm.

Kiállítva: Műcsarnok, 1911 (Sz. B. emlékkiállítás); Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Művészet, 1911. 9. old.

Szinyei-Merse Pál, (1845—1920)

*208. Csónakázók.

Vászon. — 35×28 cm.

Jelezve lent balra: *P. v. Szinyei.*

Készült 1866-ban? — Vétetett dr. Meller Simon útján Münchenből. — Képben közölve: Képzőművészet III. 13. old.; Magyar Művészet V. 302. old. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. eikkéhez.

A kép hátára ragasztott papíron a művész karikaturája.

*209. A forrás (fekvő leány).

Fa. — 16×20.5 cm.

Jelezve lent balra: *Szinyei.*

Készült 1878-ban. — Kiállítva: München, Galerie Heinemann, 1909 (Ausstellung der Piloty-Schule); Ernst-Múzeum, 1912 (Sz. M. P. gyűjt. kiállítása); Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Felvéve a Lázár Béla Szinyei-lajstromááa. (V. ö. Dr. Béla Lázár, Paul v. Szinyei, Leipzig, é. n. S. 79. Anhang II: Verzeichnis der Werke von Szinyeis „No. 61. Die Quelle. 1878 Jernye.“)

*210. Ophelia.

Vászon. — 29×23.5 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Szinyei. 1867.*

Készült 1867-ben. — Vétetett Fracnelk Ernő műkereskedőtől, 1929-ben.

Felvéve a Lázár Béla Szinyei-lajstromában. (V. ö. Dr. Béla Lázár, Paul v. Szinyei, Leipzig, é. n. S. 79. Anhang II.: Verzeichnis der Werke von Szinyeis „No 14. Ophelia. 1867. München“.)

*211. Mondai jelenet.

Vászon. — 58×41 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *Szinyei. 1873.*

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1928 (XXXIX. aukeió-kiáll.). — Képben közölve: idézett aukeió katalógusában a XXII. képtáblán; Magyar Művészet V. 302. Petrovics E. „Br. Kohner A. gyűjteménye“ c. eikkéhez.

Az ábrázolás tárgya megfejtetlen. (Talán „Dante és Vergilius a Pokol kapuja előtt“?).

*212. Patakpart.

Vászon. — 37×57 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Szinyei. 1883.*

Kiállítva: Ernst-Múzeum, 1912 (Sz. M. P. gyűjt. kiállítása); Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása); Műcsarnok, 1927 (Magyar táj- és életképiállítás). — Képben közölve: Malonyay Dezső, Szinyei Merse Pál. Budapest, 1910. 67. old.

213. Sziklás táj.

Vászon. — 71×90.5 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Szinyei Merse Pál. 1897.*

Erneyi Ulmann Gyula gyűjteményéből. — Képben közölve: Malonyay Dezső, Szinyei Merse Pál. Budapest, 1910. 76. old.

Szlányi Lajos, (1869—)

214. Országos vásár Szolnokon.

Fa. — 19.5×29 cm.

Jelezve lent balra: *Szlányi L.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1927—28 (Szolnoki magyar és osztrák festők kiállítása).

Szőnyi István, (1894—)

215. A Duna Zebegénynél.

Vászon. — 73×100 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Szőnyi I. 1923.*

Szüle Péter, (1886—)

216. Téli Dunapart.

Vászon. — 50×60 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Szüle. 920.*

Képben közölve: F. Takács Zoltán, Szüle Péter. Budapest, 1923. III. ábra; Magyar Művészet V. 71. old. Dr. Décei Géza „Szüle Péter művészete“ c. cikkéhez.

217. Koldus.

Vászon. — 60×50.5 cm.

Jelezve lent jobbra: *Szüle.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1924 (Őszi tárlat).

Vaszary János, (1867—)

218. Kert tavaszi virulatban.

Vászon. — 61×79 cm.

Jelzés lent jobbra: *Vaszary J.*

Vidovszky Béla, (1883—)

219. Szalón.

Vászon. — 70×90 cm.

220. Szobasarok.

Karton. — 73×70 cm.

Jelezve lent balra: *Vidovszky Béla.*

221. Park.

Vászon. — 60×70 cm.

Jelezve lent jobbra: *Vidovszky.*

Wellmann Róbert, (1866—)

222. Női fej.

Fa. — 27×25.5 cm.

Jelezve és keltezve lent balra: *19 W R 03.*

Zádor István, (1882—)

223. Bográcsfőzés.

Karton. — 26.5×35 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Zádor István. Szolnok. 1924.*

Zichy Mihály, (1827—1906)

224. Jókedvű lovag.

Szépiafestmény. — 33×26 cm.

Jelezve és keltezve lent jobbra: *Zichy. 1859.*

225. Rêverie.

Pasztel. — 34×24.5 cm.

Lent balra felirat: *Stern. Rêverie.*

Zombory Lajos, (1867—1933)

226. Szolnoki Tiszapart télen.

Vászon. — 38×58 cm.

Jelezve lent jobbra: *Zombory L. Szolnok.*

SZOBORMŰVEK
(TULNYOMÓRÉSzt BRONZOK)

SCULPTURES
(POUR LA PLUPART BRONZES)

A csillaggal () megjelölt művek képből közöltetnek.*

Les oeuvres () précédées d'un astérisque sont reproduites.*

IDEGEN SZOBRÁSZOK

SCULPTEURS ÉTRANGERS

Barye, Antoine-Louis, (1796—1875)

227. Nőstényoroszlán.

Szobrocska. Bronz. Zöld patina. Hossza 20.5 cm.

Jelezve: *Barye, Barbedienne Fondateur* és *F. B.* monogram.

Lionne.

Statuette. Bronz. Patine verte. Long. 20.5 cm.

Signé: *Barye, Barbedienne Fondateur*, monogrammé: *F. B.*

228. Paripa.

Szobrocska. Bronz. Zöld patina. Mag. 20.5 cm., hossza 17.3 cm.

Jelezve: *Barye*.

Coursier.

Statuette. Bronze. Patine verte. Haut. 20.5 cm., long. 17.3 cm.

Signé: *Barye*.

Délnémet szobrász, XVI. század

***229.** Vízköpő szirén. (Szobakút).

Szobrocska. Bronz. Természletes zöld és barna patina. Mag. 21 cm. — Négyzetű fatalapzaton. — A két szárny külön öntve és hozzácsapolva.

Képpen közölve: S. Meller, Die Deutsche Bronzestatuetten der Renaissance. München u. Florenz, 1926. Taf. 80. „Süddeutsche Meister. Um 1560. Sirene als Zimmerbrunne“; Magyar Művészet, VIII. 17. old. „Nürnbergi mester 1560 körül. Szökőkút“. Meller Simon „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ e. cikkéhez.

Sculpteur du Sud de l'Allemagne, XVIe siècle

Sirène crachant l'eau. (Fontaine d'intérieur).

Statuette. Bronz. Patine naturelle verte et brune. Haut. 21 cm. — Sur socle rectangulaire en bois. — Les deux ailes soudées.

Reproduit: S. Meller, Die deutsche Bronzestatuetten der Renaissance. München u. Florenz, 1926. Taf. 80. „Süddeutscher Meister. Um 1560. Sirene als Zimmerbrunne“; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 17. „Maître de Nuremberg. Vers 1560. Fontaine“. Simon Meller „La Coll. du Baron A. Kohner. II. Petits bronzes de la renaissance“.

Déltiroli olasz szobrász, XVI. század első fele

230—231. Két gyertyatartó angyal.

Aranyozott és színezett fadaragványok. Mag. 55 cm. — Profilos talapzatokon. — Szárnyaik levéve.

Sculpteur italien du Bas-Tyrol, première moitié du XVIe siècle

Deux anges porte candelabre.

Sculptures en bois, peintes et dorées. Haut. 55 cm. — Sur socles profilés. — Les viles demontées.

Egyiptomi szobrász, saisi korszak

232. Osiris szobroeska.

Bronz. Természetes szürke patina. Mag. 13 cm.

Sculpteur égyptien, époque de Sais

Statuette d'Osiris.

Bronze. Patine grise naturelle. Haut. 13 cm.

Firenzei bronzöntő, XVI. század

233. Mozsár.

Bronz. Fekete lakkpatina. Mag. 11 cm. — Törővel.

Fondeur florentin, XVIe siècle

Mortier.

Bronze. Patine vernis noir. Haut. 11 cm. — Avec pilon.

Firenzei szobrász, XVI. század közepe

*234. Herakles mellszobra.

Bronz. Természetes barna patina (fekete lakk maradványaival). Mag. 20.5 cm. — Egykoru profilos kerek márványtalapzaton.

Vétetett a frankfurti Goldschmidt műkereskedő cégtől. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása).

Sculpteur florentin, milieu du XVIe siècle

Buste d'Hercule.

Bronze. Patine brune naturelle (avec traces de vernis noir). Haut. 20.5 cm. — Sur socle circulaire profilé en marbre de l'époque.

Acquis chez le marchand d'art Goldschmidt à Francfort s/M. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Firenzei szobrász, XVI. század (Antonio del Pollaiuolo modorában)

*235. Herakles a lernai hydrával.

Szobroeska. Bronz. Fekete lakk és természetes barna patina (az oroszlánkiesma, a szakáll és a hydra feje eredetileg aranyozva voltak). Mag. 60 cm. — Négyszögű fatalapzaton. — A karok, a lábak és a lecsavarható (későbbi eredetű?) buzogány külön öntve; ugyancsak külön volt öntve a hydrának jelenleg hiányzó teste.

A párisi Bournet de Verron gyűjteményből. — Vétetett dr. Meller Simon útján 1000 angol fontért. — Képpen közölve: Magyar Művészet VIII. 13. old. Meller S. „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ c. eikkéhez. — Ez az izgatón érdekes és kvalitásos bronz egy ideig Antonio del Pollaiuolo nevét viselte, miután mintázása valóban emlékeztet a nagy firenzei mester modorára; öntésének sajátosságai azonban — sajnos — kizárják egy ily korai kéz szerzőségét. Mindenesetre így is gyűjteményünk egyik disze és erőssége.

Sculpteur florentin, XVIe siècle (Manière d'Antonio del Pollaiuolo)

Hereule avec l'hydre de Lerne.

Statuette. Bronze. Vernis noir et patine naturelle brune (la crinière du lion et la tête de l'hydre autrefois dorées). Haut. 60 cm. — Socle rectangulaire en bois. — Les bras, les pieds et la massue démontable (d'origine ultérieure?) coulés séparément, de même que le corps perdu de l'hydre.

Provenant de la Coll. Bournet de Verron à Paris. — Acquis par M. Simon Meller au prix de 1000 livres anglaises. — Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. 13. Voir l'étude de M. Simon Meller: „La Collection du Baron Adolphe Kohner. II. Petits Bronzes de la renaissance“. Ce bronze d'un grand intérêt et d'une qualité particulière porta autrefois le nom d'Antonio del Pollaiuolo; son modelé en effet, fait penser à la manière du grand maître florentin; par contre le caractère de la fonte nous empêche de fixer si tôt sa date d'origine. De toute façon la pièce doit être considérée comme l'une des attractions de notre collection.

Flamand szobrász, XVII. század

236. Vadászat.

Dombormű. Bronz, tűzben aranyozva. 21 × 30 cm. — Fekete fakeretben.

Vétetett a „Studio“ egyik aukciójáról Budapesten.

Sculpteur flamand, XVIIe siècle

Chasse.

Relief. Bronze, doré au feu. 21 × 30 cm. — Cadre noir en bois.

Acquis à l'une des ventes du „Studio“ à Budapest.

Francia szobrász, XVII. század második fele

***237. Mén.**

Szobrocska. Bronz. Vörösréztónusú u. n. füstfurnis (,,sfumata”) patina. Mag. 12 cm. — Profilos fatalapzaton.

Sculpteur français, seconde moitié du XVIIe siècle

Étalon.

Statuette. Bronze. Patine au ton de cuivre, appelée „sfumata”. Haut. 12 cm. — Socle en bois profilé.

Francia szobrász, 1700 körül

***238—239. Két vízből emelkedő paripa.**

Szobrocskák. Bronz. Természetes barna patina. Az egyik hossza 19 cm., a másiké 21 cm. — Profilos fatalapzatokon.

Sculpteur français, vers 1700

Deux cheveux s'élevant de l'eau.

Statuettes. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. de l'un 19 cm., de l'autre 21 cm. — Soeles profilés en bois.

Francia (?) szobrász, XVIII. század

240. Maria immaculata.

Szobrocska. Alabastromfaragvány. Mag. 36 cm. — A feje ragasztva és hozzácsapolva és egybeült is javítva.

Sculpteur français (?), XVIIIe siècle

L'Immaculée Conception.

Statuette. Albâtre. Haut. 36 cm. — La tête collée et rivée, traces de restauration.

Francia szobrász, XVIII. század

241. Fiúcska kutyákkal.

Csoport. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 13.5 cm. — A fiúcska és a kutyák külön öntve. — Négyyszögű márványtalapzaton.

Sculpteur français, XVIIIe siècle

Garçonnet avec chiens.

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 13.5 cm. — Le garçonnet et les chiens coulés séparément. — Socle rectangulaire en marbre.

242. Fiúcska macskákkal.

Csoport. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 13.5 cm. — A fiúcska és a macskák külön öntve. — Négyyszögű márványtalapzaton.

Garçonnet avec chats.

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 13.5 cm. — Le garçonnet et les chats coulés séparément. — Socle rectangulaire en marbre.

Francia szobrász, XVIII. század

243. Amorett.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 15 cm. — Lecsavarható profilos kerek bronztalapzaton.

Sculpteur français, XVIIIe siècle

Amour.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 15 cm. — Sur socle circulaire profilé en bronze, démontable.

Francia szobrász, XVIII. század

244—245. Két antik nő.

Szobrocskák. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 15.5. — Bronzzal montírozott egykoru márványtalapzaton.

Sculpteur français, XVIIIe siècle

Deux figurines de femmes, vêtues à l'antique.

Statuettes. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 15.5 cm. — Sur socle en marbre (de l'époque) décoré de bronze.

Francia szobrász, XVIII. század vége (J. A. Houdon után?)

246. A csók. (Mellszobor).

Bronz. Sötétzöld patina. Mag. 11 cm. — Tűzben aranyozott bronzsal diszitett márványtalapzaton.

Csókolódzó fiatalok ábrázolása kedvenc témája a francia „dix-huitième“ szobrászatának (l. pl. Clodion hasonló tárgyu csoportjait). „Le baiser rendu“ volt a címe ezeknek a műveknek, ellentétben a „Le baiser donné“-val, amikor fiatal nő öreg férfit csókol.

Szobrocskánk számos ismétléseinek egyike (azonos méretben) a londoni Wallace gyűjteményben: „Le baiser rendu“. „Reduced version in bronze after a marble group attributed to J. A. Houdon“. (Houdon itt említett műve egy ideig a newyorki J. Pierpont Morgan gyűjteményben szerepelt).

Sculpteur français, fin du XVIIIe siècle (d'après J. A. Houdon?)

Le baiser. (Buste).

Bronz. Patine vert foncé. Haut. 11 cm. — Sur socle en marbre décoré de bronze doré au feu.

Sujet recherché de la sculpture française du XVIIIe siècle (voir par exemple les groupes analogues de Clodion): „Le baiser rendu“ en parallèle du: „Le baiser donné“, où c'est la jeune dame qui embrasse un vieux monsieur.

L'une des nombreuses répliques de notre statuette dans la Coll. Wallace à Londres: „Le baiser rendu“ (mesures identiques). „Reduced version in bronze after a marble group attributed to J. A. Houdon.“ (La statuette mentionné de „Houdon“ figura pendant quelque temps à la Coll. de J. Pierpont Morgan à New-York.).

Francia szobrász XVIII. század vége

247—248. Két bronzgyertyatartó.

Természetes barna patina és tűzarany. Mag. 19 cm.

Sculpteur français, fin XVIIIe siècle

Deux candelâbres en bronze.

Patine brune naturelle et dorure au feu. Haut. 19 cm.

Francia szobrász, XIX. század első fele

249. Két amorett.

Csoport. Bronz. Zöld patina. Mag. 28 cm. — Az alakok és a talajt ábrázoló talapzat külön öntve. — Nyolcszögű márványtalapzat.

Sculpteur français, première moitié du XIXe siècle

Deux petits amours.

Groupe. Bronze. Patine verdâtre. Haut. 28 cm. — Les figurines et la base représentant la terre ont été coulées séparément. — Sur socle octangulaire en marbre.

Francia szobrász, XIX. század közepe

250. Pihenő kecske.

Szobrocska. Bronz. Zöld patina. Hossza 15.5 cm. — Egybeöntött profilos ovális talapzaton.

Sculpteur français, milieu du XIXe siècle

Chèvre au repos.

Statuette. Bronze. Patine verte. Haut. 15.5 cm. — Coulé d'une pièce avec le socle ovale profilé.

Francia (?) bronzműves, XIX század közepe

251. Királylány gyermekkel. (Pecsétnyomó).

Bronz. Természetes barna patina. Mag. 8 cm. — Egybeöntött levéllel díszített ovális talapzaton.

Ferronier français (?), milieu du XIXe siècle

Princesse avec enfant. (Cachet).

Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 8 cm. — Coulé d'une pièce avec la base ovale, ornée de feuilles.

Francia szobrász XIX. század

252. Kecskén lovagló gyermek.

Csoport. Bronz. Zöld patina. Mag. 12.5 cm. — Különöntött (talajt ábrázoló) ovális talapzaton, mely márványlaphoz van erősítve.

Sculpteur français, XIXe siècle

Enfant chevauchant sur une chèvre.

Groupe. Bronze. Patine verte. Haut. 12.5 cm. — La base ovale, représentant la terre, coulée séparément; socle en marbre.

Frémiet, Emmanuel, (1824—1910)

253. Róka.

Szobrocska. Bronz. Barna patina. Hossza 18.5 cm. — Egybeöntött profilos ovális talapzaton. Jelezve: *E. Frémiet*.

Renard.

Statuette. Bronze. Patine brune. Haut. 18.5 cm. — Sur socle ovale profilé, coulé d'une pièce.

Signé: *E. Frémiet*.

Giovanni da Bologna műhelye, 1600 körül

***254. Mént marcangoló oroszlán.**

Csoport. Bronz. Természetes zöldesbarna patina. Mag. 20 cm., hossza 31.5 cm. Különöntött ovális talapzaton.

A marcangoló oroszlánoknak már az antik gemmákon szereplő alakjai a korai barokknak is kedvenc tárgyai olasz és német földön. A különböző változatoknak példányunk egyik legsikerültebb darabja.

Atelier de Jean de Boulogne, vers 1600.

Lion lacérant un destrier.

Groupe. Bronze. Patine naturelle verte-brune. Haut. 20 cm., long. 31.5 cm. — Sur socle ovale coulé séparément.

Le motif du lion dévorant sa proie se rencontre déjà sur des gemmes antiques. C'est de même un sujet préféré de l'art du commencement du baroque en Italie et en Allemagne. Notre exemplaire est une des pièces les plus réussies des diverses variantes.

Giovanni da Bologna műhelye

*255. Repülő Merkur.

Szobrocska. Bronz. Zöld lakkpatina. Mag. 57 cm. (a hozzáöntött profilos nyoleszögű talapzattal együtt). — A talapzaton *G. Z. F.* monogram. — A jobbkar és a két comb külön öntve és összezsápolva, a balláb ónnal a szélkévéhez forrasztva, a kigyósbót (caduceus) vége letörve.

A népszerű ábrázolás egyik legteljesebb példánya. Legközelebbi rokona a berlini Kaiser Friedrichs-Museum egyik repülő Merkurja, mely szintén a Zephyrus fejéből emelkedő szélkévén áll, de egyébként hiányosabb a mienknél. (V. ö. Fr. Goldschmidt, *Die ital. Bronzen der Renaissance und des Barock*. I. Teil. Berlin, 1914. Tafel 46. u. 47.).

Atelier de Jean de Boulogne

Mercure volant.

Statuette. Bronze. Patine vernis vert. Haut. 57 cm. (avec le socle octangulaire profilé). — Sur le socle monogramme *G. Z. F.* — Le bras droit et les deux cuisses coulés séparément et rivés, le pied gauche soudé contre la gerbe de vent, le bout du caducée cassé.

L'un des exemplaires les mieux réussis des petits bronzes au sujet si populaire. Le plus aparanté à l'un des „Mercurs volants“ du Kaiser Friedrichs-Museum à Berlin, moins bien conservé que le notre qui, sortant aussi de la tête de Zephyrus, se dresse également sur une „gerbe de vent“; (voir Fr. Goldschmidt, *Les bronzes italiens de la renaissance et du baroque*. I. Partie. Berlin, 1914. Planche 46. et 47.).

Klinger, Max, (1857—1920)

*256. Borostyánkoszorus atléta.

Szobrocska. Bronz. Barna patina. Mag. 67 cm. — Egybeöntött lapon.

Készült abban az időben (valamivel 1900 előtt), amikor a művész a „Dráma“ c. nagy márvány csoportjához (Drezda, Albertinum) tanulmányokat készített. A szobrocska másik öntvénye a lipcei múzeumban látható (képben közölve: Paul Kühn, Max Klinger, Leipzig, 1907. Abb. 99.).

Athlète couronné de lauriers.

Statuette. Bronze. Patine brune. Haut. 67 cm. — Coulé d'une pièce avec la base.

Date de l'époque (un peu avant 1900) où l'artiste fit plusieurs études pour son grand groupe de marbre „Le Drame“, (Dresden, Albertinum). Un autre exemplaire de la statuette au Musée de Leipzig. (Reproduit: Paul Kühn, Max Klinger, Leipzig, 1907. Planche 99.).

Lederer, Hugo, (1871—)

257. Névjegytartó.

Bronz. Zöld patina. Mag. 28.5 cm., hossza 46 cm. — Több részben öntve.

Jelezve: *H. Lederer fec.* — *XIII. Guss v. H. Noack, Berlin.*

Plateau pour cartes de visite.

Bronze. Patine verte. Haut. 28.5 cm. Long. 46 cm. — Coulé en plusieurs pièces.

Signé: *H. Lederer fec.* — *XIII. Guss v. H. Noack, Berlin.*

Lefèvre, Camille, (1853—)

*258. Leányfej. („Le Deuil“).

Szobor. Bronz. Zöldesbarna patina. Mag. 37 cm. — Fatalapzaton.

Jelezve: *cam. Lefevre.*

Kiállitva: Nemzeti Szalon, 1901 (Nemzetközi kiállítás).

Tête de jeune fille. („Le Deuil“).

Sculpture. Bronze. Patine verte-brune. Haut. 37 cm. — Socle en bois.

Signé: *cam. Lefevre.*

Exposé: Nemzeti Szalon, 1901. (Salon National, Budapest, Exposition Internationale).

Lenordez, P.

259. Csikó.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Hossza 17 cm. — Külön öntött profilos talapzaton.

Jelezve: *P. Lenordez.*

Poulain.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Long. 17 cm. — Sur socle profilé, coulé séparément.

Signé: *P. Lenordez.*

Mène, Pierre Jules, (1810—1879)

260. Nyulak.

Csoport. Bronz. Barna patina. Hossza 15 cm.

Jelezve: *P. J. Mene.*

Lapins.

Groupe. Bronze. Patine brune. Long. 15. cm.

Signé: *P. J. Mene.*

Német szobrász, XV. század

261. Lovag. (Hutten Ulrich?).

Szobrocska. Színes fadaragvány. Mag. 78 cm. — Fatalapzaton. — A kardmarkolat sérült.

Sculpteur allemand, XVe siècle

Chevalier. (Ulrich Hutten?).

Statuette. Bois peint. Haut. 78 cm. — Socle en bois. — La poignée du sabre abimée.

Német (?) szobrász, XVII. század

262. Hímoroszlán.

Szobrocska. Bronz, tűzben aranyozva. Hossza 14 cm. — Profilos négyszögű fatalapzaton.

Valószínűleg butorfélén volt alkalmazva.

Sculpteur allemand (?), XVIIe siècle

Lion.

Statuette. Bronze, doré au feu. Long. 14 cm. — Socle rectangulaire profilé en bois.

Probablement appliqué sur un meuble.

Német (?) szobrász, XIX. század közepe

263—266. Négy lovag.

Szobrocskák. Bronz. Természetes barna patina. Magasságuk 9.5—10 cm.

Sculpteur allemand (?), XIXe siècle

Quatre chevaliers.

Statuettes. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 9.5—10 cm.

Olasz szobrász, 1500 körül

267. Mária.

Szobrocska. Fadaragvány. Mag. 40 cm. — Egykorú profilos kerek talapzaton. — Jobbkézfej hiányzik, balkézfej kiegészítés.

Sculpteur italien, vers 1500

Marie.

Statuette. Bois. Haut. 40 cm. — Sur socle circulaire profilé de l'époque. — La main droite manque, la gauche restaurée.

Olasz szobrász, XVI. század

268. Apostol mellszobra.

Fafaragvány (vörösbarnára pácolva). Mag. 42.5 cm. — Félköríves profilos fatalapzaton. — A jobbkez kisujja letörve.

Sculpteur italien, XVIe siècle

Buste d'apôtre.

Sculpture en bois (patiné brun-rougeâtre). Haut. 42.5 cm. — Sur socle demi-circulaire profilé. — Le petit doigt de la main droite cassé.

Olasz szobrász, XVI. század

269. Allegórikus nőalak.

Plakett. Bronz. Természetes barna patina és fekete lakk. 12.5×6.5 cm.

Sculpteur italien, XVIe siècle

Figure allégorique.

Plaque. Bronze. Patine brune naturelle et vernis noir. 12.5×6.5 cm.

Olasz bronzöntő, XVI. század

270. Mozsár.

Bronz. Természetes barna patina. Mag. 10.5 cm.

Fondeur italien, XVIe siècle

Mortier.

Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 10.5 cm.

Olasz bronzöntő, XVI. század

271. Súlytartó edény.

Bronz. Zöld lakkpatina. Felső átmérője 13 cm. — A belsejében (melyből a súlyok hiányzanak) hitelesítő bélyegek.

Fondeur italien, XVIe siècle

Ustensile porte-poids.

Bronze. Patine vernis vert. Diamètre supérieur 13 cm. — À l'intérieur (d'où les poids manquent) poinçons.

Olasz szobrász, XVI. század

*272. Neptun.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 14 cm. — Profilos fatalapzaton. — Fején oszloptalapzat része; jobbkezében tartott valamit, amint az azon látható lefűrészelés mutatja.

Képből közölve: Magyar Művészet, VIII. 16. old. Meller Simon „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ c. cikkéhez.

Sculpteur italien, XVIe siècle

Neptune.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 14 cm. — Socle profilé en bois. — Sur la tête fragment d'une base de colonne; la droite tenait quelque chose.

Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 16. Voir l'étude de M. Simon Meller „La Collection du Baron Adolphe Kohner. II. Petits bronzes de la renaissance“.

Olasz szobrász, XVI. század vége

*273. Herakles az oroszlánál.

Csoport. Bronz. Természetes zöldesbarna patina (fekete lakk nyomaival). Mag. 18. cm. — Egybeöntött vékony bronzlapon, mely profilos márványtalapzatra van illesztve.

Vétetett a Richard von Kaufmann gyűjtemény aukcióján 1917-ben Berlinben 29.000 márkáért (netto). — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képpen közölve: idézett aukció katalógusában; Magyar Művészet VIII. 14. old. Meller S. „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ c. cikkéhez. — Ez a gyönyörű bronz még nem találta meg alkotója nevét s csak annyit mondhatunk róla, hogy az a XVI. század végi olasz manieristák körében keresendő. A mienken kívül még egy példánya ismeretes, mely 1836-ban került a montpellier-i Musée Fabre-ba (lásd Meller S. id. cikkét).

Sculpteur italien, fin du XVIe siècle

Hercule avec le lion.

Groupe. Bronze. Patine naturelle brun-vert (avec traces de vernis noir). Haut. 18 cm. — Coulé d'une pièce avec une plaque mince en bronze, montée sur un socle en marbre.

Acquis à la vente aux enchères de la Coll. Richard von Kaufmann en 1917 à Berlin, au prix de 29.000 marks nets. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: au cat. de la vente mentionnée; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 14. Voir l'étude de M. Simon Meller „La Collection du Baron Adolphe Kohner II. Petits bronzes de la renaissance.“ — L'auteur de ce magnifique bronze n'a pas encore été identifié, il se trouve assurément parmi les maniéristes italiens du XVIe siècle. A part notre exemplaire il en existe un autre, acquis par le Musée Fabre à Montpellier en 1836. (Voir l'article cité de M. Simon Meller).

Olasz szobrász, 1600 körül

274. Repülő angyal.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Hossza 43 cm.

Sculpteur italien, vers 1600

Ange volant.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Long. 43. cm.

Olasz szobrász, XVII. század

275. Keresztrefeszített Krisztus. (Corpus).

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 48 cm.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Christ crucifié. (Corpus).

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 48 cm.

Olasz szobrász, XVII. század

276—277. Krisztust gyászoló Mária és János evangélista.

Szobrocskák. Bronz, tűzben aranyozva. Mag. 9 cm. — Kerek fatalapzaton.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

La Vierge Marie et Saint Jean l'Évangéliste.

Statuettes. Bronze, dorés au feu. Haut. 9 cm. — Socles circulaires en bois.

Olasz szobrász, XVII. század

278. Keresztrefeszített Krisztus. (Corpus).

Szobrocska. Bronz. Fekete lakk patina, aranyozás nyomaival. Mag. 15.5 cm.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Crucifix. (Corpus).

Statuette. Bronze. Patine vernis noir, avec trace de dorure. Haut. 15.5 cm.

Olasz szobrász, XVII. század

279. Oszlophoz kötött Krisztus.

Szobrocska. Bronz. Természetes patina. Mag. 17.5 cm. — Kerek fatalapzaton.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Christ lié à la colonne.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 17.5 cm. — Sur socle circulaire en bois.

Olasz szobrász, XVII. század

280. Szent József.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 13 cm. — Egybeöntött kerek lapon, mely profilos kerek fatalapzathoz van erősítve.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Saint Joseph.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 13 cm. — Coulé d'une pièce avec la base circulaire, monté sur socle circulaire profilé en bois.

Olasz szobrász, XVII. század

281. Pihenő Szent Család.

Nyolcszögű dombormű. Bronz. Természetes barna patina. 29.5 × 34.5 cm. — Régi fakeretben.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

La Sainte Famille au repos.

Relief octangulaire. Bronze. Patine brune naturelle. 29.5 × 34.5 cm. — Cadre ancien en bois.

Olasz szobrász, XVII. század

*282. Vadkanvadászat.

Csoport. Bronz. Mesterséges vörösbarna (füst) patina. A ló hossza 31.5 cm., a vadkané 27 cm. — A ló és a lovas külön öntve és összezsápolva. — Egykoru renaissance tagolású fatalapzaton.

Képpen közölve: Magyar Művészet VIII. 15. old. Meller Simon „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ c. cikkéhez.

Ez a bronzcsoport és párja (a 283. sz. „Bikavadászat“) korábban Giov. da Bologna hollandi tanítványa, *Adriaen de Vries* († 1627) nevét viselte.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Chasse au sanglier.

Groupe. Bronze. Patine („fumée“) rouge brun. Long. du cheval 31.5 cm., long. du sanglier 27 cm. — Le cheval et le cavalier coulés séparément et rivés. — Socle renaissance en bois de l'époque.

Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 15. Voir l'étude de M. Simon Meller „La Collection du Baron Adolphe Kohner. II. Petits bronzes de la renaissance“.

Ce groupe et son pendant (No 283 du Cat. „La chasse au taureau“) autrefois attribué à un disciple hollandais de Jean de Boulogne, *Adriaen de Vries* († 1627).

*283. Bikavadászat.

Csoport. Bronz. Mesterséges vörösbarna (füst) patina. A ló hossza 29.5 cm., a bika hossza 24 cm. — A ló és a lovas külön öntve és összezsápolva. — Egykoru renaissance tagolású fatalapzaton.

Képpen közölve: mint a 282. sz. darab.

Chasse au taureau.

Groupe. Bronze. Patine („fumée“) rouge-brun. Long. du cheval 29.5 cm., long. du taureau 24 cm. — Cheval et cavalier coulés séparément et rivés. — Socle renaissance en bois de l'époque.

Reproduit: Voir le No 282 de notre catalogue.

Olasz szobrász, XVII. század

284. Kálvária.

Csoport. Fafaragvány. Mag. 44.5 cm., szél. 22 cm. — Nyolcszögű talapzaton.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Calvaire.

Groupe. Sculpture en bois. Haut. 44.5 cm., long. 22 cm. — Soele octangulaire.

Olasz szobrász, XVII. század

285. Fiatal nő.

Szobrocska. Bronz, tűzben aranyozva. Mag. 7.5 cm. — Egybeöntött kerek lapon és kerek fatalapzaton.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

Jeune femme.

Statuette. Bronze, doré au feu. Haut. 7.5 cm. — Coulé d'une pièce avec la base circulaire, monté sur socle circulaire en bois.

Olasz szobrász, XVII. század

286. Szent András apostol.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 14 cm. — Egybeöntött hatszögletű talapzaton, mely négyszögű fatalapzatra van illesztve.

Sculpteur italien, XVIIe siècle

L'apôtre Saint André.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 14 cm. — Coulé d'une pièce avec la base hectangulaire, monté sur socle rectangulaire en bois.

Olasz szobrász, 1700 körül

287. Szent barát (Assisi Szent Ferenc?).

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 16 cm. — A kezujjak letörvék.

Sculpteur italien, vers 1700

Figure d'un moine (Saint François d'Assise?).

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 16 cm. — Les doigts de la main cassés.

Olasz bronzműves, XIX. század eleje

288—289. Két bronz díszváza.

Mag. 32.5 cm. — Négyszögű vörösmárvány talapzatokon.

Ferronier italien commencement du XIXe siècle

Deux vases en bronze.

Haut. 32.5 cm. — Sur socle rectangulaires en marbre rouge.

Olasz szobrász, a XIV. század stílusában

290. Himoroslán.

Szobortöredék. Fehér márvány (a sörényen aranyozás nyomaival). Hossza 45 cm.

Kiállítva: Iparművészeti Múzeum, 1912 (A Szt. György-céli kisplasztikai kiállítása). — Képpen közölve: „A gyűjtő“ I. 115. old. (mint XIV. századi olasz szobrász műve).

Sculpteur italien, style du XIVe siècle

Lion.

Fragment de sculpture. Marbre blanc (sur la crinière traces de dorure). Haut. 45 cm.

Exposé: Iparművészeti Múzeum, 1912 (Musée des Arts Décoratifs, Budapest, Exposition de Petites Sculptures, organisée par la Confrérie Saint Georges). — Reproduit: „A Gyűjtő“ („Le Collectionneur“) I. p. 115 („oeuvre d'un sculpteur italien du XIVe siècle“).

Olasz bronzöntő, XIX. század

291. Mozsár.

Bronz. Természetes zöldesbarna patina. Felső átmérője 10.7 cm.

Fondeur italien, XIXe siècle

Mortier.

Bronze. Patine vert-brune naturelle. Diamètre supérieur 10.7 cm.

Osztrák szobrász, 1700 körül

292. Feszület.

Szobrocska. Elefántcsontfaragvány. A corpus mag. 19.5 cm. — Aranyozott fakeretben, fekete bársony háttérrel. A törzs és a lábak külön darabokból.

Sculpteur autrichien, vers 1700

Crucifix.

Statuette. Ivoire. Haut. du „corpus“ 19.5 cm. — Cadre en bois doré avec fond en velours noir. Le torse et les pieds sont des pièces séparées.

Riccio műhelye, XVI. század eleje

*293. Szakállas római harcos.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 21 cm. — Talapzaton. — Sisakjának teteje lefürészelve, a jobbkezében tartott kard pengéje letörve, a balkéz feje forrasztva.

Készült valószínűleg 1501 és 1509 között. — Vétetett a budapesti múpiaeról. — Kiállítva: Múesarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkinesek kiállítása). — Képpen közölve: L. Planiseig, Andrea Riceio. Wien, 1927. Abb. 250; Magyar Művészet, VIII. 12. old. Meller Simon „Br. Kohnér A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ e. eikkéhez. — Szobrocskánk Riceio művészetével való összefüggését — formai egyezések alapján — Planiseig konkretizálta. Ő műhelymunkának mondja, míg Meller, aki először hozta kapcsolatba a padovai mester nevével, nem tartja kizártnak, hogy Riceio eredeti műve.

Atelier de Riccio, commencement du XVIe siècle

Guérrrier romain barbu.

Statuette. Bronze. Patine naturelle brune. Haut. 21 cm. — Socle en bois. Le haut du casque coupé, la lame du sabre, tenue dans la main droite, cassée, la main gauche soudée.

À dater de 1501 à 1509 approximativement. — Aquis sur le marché d'art à Budapest. — Exposé: Múesarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit L. Planiseig, Andrea Riceio. Vienne, 1927. Fig. 250; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 12. Voir l'étude de M. Simon Meller „La Collection du Baron Adolphe Kohnér. II. Petits bronzes de la renaissance“. — Planiseig, se basant sur un examen détaillé des formes, a pu constater le rapport existant entre l'art de Riceio et notre statuette qu'il considère comme une oeuvre d'atelier, tandis que Meller, qui le premier nomma le maître de Padoue est enclin y voir une oeuvre originale de Riceio.

Riccio követője, XVI. század

***294.** Vénusz Ámort leckézteti.

Csoport. Bronz. Zöldesfekete lakkpatina. Mag. 26.5 cm. — Egybeöntött négyszögű lapon. Tömör öntvény.

A Marczibányi gyűjteményből. — Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — Képben közölve: Magyar Művészet, VIII. 16. old. Meller Simon „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok” c. cikkéhez. — A XVI. század folyamán többek által feldolgozott témának (v. ö. Planiscig, Estentische Kunstsammlung. Wien, 1919. No 205; Planiscig, Piccoli bronzi italiani del rinascimento. Milano, 1930. No 295) alighanem Riccio egyik szép bronz plakettje az őse, melynek három példánya ismeretes: a berlini Kaiser Friedrichs-Museum-ban, a velencei Museo Civico Correr-ben és a londoni Victoria and Albert Museum-ban (v. ö. E. F. Bange, Italien. Bronzen d. Renaissance u. des Barock. Zweiter Teil: Reliefs u. Plaketten. Berlin, 1922. Taf. 37. No 359; Planiscig, Riccio. Wien, 1927. Abb. 524).

Riccio (émule de), XVIe siècle

Vénus repriandant l'Amour.

Groupe. Bronze. Patine vernis vert-noir. Haut. 26.5 cm. — Coulé d'une pièce avec plaque rectangulaire. Fonte massive.

De la Coll. Marczibányi. — Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest, Exposition des oeuvres d'art socialisées). — Reproduit: Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 16. Voir l'étude de Simon Meller „La Collection du Baron Adolphe Kohner II. Petits bronzes de la renaissance”. — Il est probable que c'est à une belle plaque en bronze de Riccio que remonte la composition de ce sujet qu'on rencontre si fréquemment au courant du XVIe siècle. (Voir Planiscig, Estensische Kunstsammlung. Wien, 1919. No 205. Planiscig, Piccoli bronzi italiani del rinascimento. Milano, 1930. No 295.). La plaque citée est connue en trois exemplaires qui sont ceux du: Kaiser Friedrichs-Museum à Berlin, Museo Civico Correr à Venise et Victoria and Albert Museum à Londres (voir E. F. Bange, Italienische Bronzen d. Renaissance u. d. Barock. Zweiter Teil: Reliefs u. Plaketten. Berlin 1922. Pl. 37. No 359; Planiscig, Riccio. Wien, 1927. Fig. 524).

Riccio követője, XVII. század

295. Gyermek Tóbiás.

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 8.5 cm. — Egybeöntött ovális lapon. Jobbkezében eredetileg a vizeshordócska rudját tartotta.

Ez a kisméretű és kisigényű szobrocska Riccio azonos tárgyú darabjaira vezethető vissza (v. ö. Planiscig, Andrea Riccio. Wien, 1927. Abb. 223. und 224.).

Riccio (émule de), XVIIe siècle

Tobie enfant.

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 8.5 cm. — Coulé d'une pièce avec la base ovale. La main droite tenait autrefois la manche du tonneau à eau.

Cette petite statuette sans prétention se rattache aux pièces à sujet identique de Riccio (voir Planiscig, Andrea Riccio. Wien, 1927. Fig. 223 et 224).

Rodin, Auguste, (1840—1917)

***296.** Anya gyermekével.

Csoport. Bronz. Vörös és zöld patina. Mag. 39 cm. — Márványtalapzaton. Jelezve: A. Rodin.

Készült valószínűleg a Victor Hugo-émlékmű hátsó csoportjához mintázott tanulmányokkal összefüggésben.

Mère avec son enfant.

Groupe. Bronze. Patine rouge et verte. Haut. 39 cm. — Socle en marbre.

Signé: A. Rodin.

Se rapportant probablement aux études ayant servis pour le groupe postérieur du monument de Victor Hugo.

Római szobrász, császárkor

297. Venus victrix.

Szobrocska. Bronz. Természetes zöld és barna patina. Mag. 14 cm. — Márványtalapzaton.

A főváros közelében a Duna vizéből került elő. Hasonló Venus ábrázolás látható F. de Clarae művében (Musée de sculpture antique et moderne. Paris, 1841—1850. Tome, IV. Pl. 1378).

Sculpteur romain, époque de l'empire

Venus victrix.

Statuette. Bronze. Patine verte et brune naturelle. Haut. 14 cm. — Sur socle en marbre.

Extrait du Danube, auprès de Budapest. — Une représentation analogue de Vénus à voir dans Clarae (Musée de sculpture antique et moderne. Paris, 1841—1850. Tome IV. Pl. 1378).

Római (?) szobrász

298. Istenfej.

Szobor. Fehér márvány. Mag. 39 cm. — Profilos kerek fehér márványtalapzaton.

Sculpteur romain (?)

Tête d'un dieu.

Statue. Marbre blanc. Haut. 39 cm. — Sur socle circulaire profilé en marbre blanc.

Sziámi szobrász, XVII. század

299. Ülő Buddha.

Szobrocska. Bronz. Természetes zöld patina. Mag. 32.5 cm.

Vétetett a Szent György-céh egyik aukcióján.

Sculpteur de Siam, XVIIe siècle

Buddha assis.

Statuette. Bronze. Patine verte naturelle. Haut. 32.5 cm.

Acquis à une vente aux enchères du Szent György Céh (Confrèrerie Saint Georges).

Tacca, Pietro, modora

*300. Kétfejű tengerikanca és kosfej. (Tűzbak része).

Csoport. Bronz. Természetes barna és zöldes lakk patina. Szélessége 31.5 cm. — A ló szárnyai hiányzanak.

Vétetett a Richard von Kaufmann gyűjtemény aukcióján, 1917-ben Berlinben. — Képben közölve: idézett aukció katalógusában; Magyar Művészet, VIII. 14. old. Meller Simon „Br. Kohner A. gyűjteménye. II. Renaissance kisbronzok“ c. cikkéhez. — Mindkét közlés a bronzot „ajtókopogtató“-nak mondja, holott az semmiesetre sem volt, hanem csaknem bizonyosan „tűzbak“ lába lehetett, olyformán, mint az Alessandro Vittoria két tűzbakján — griffek alakjában — látható a bécsi estei művészeti gyűjteményben (v. ö. L. Planiseig, Venezien. Bildhauer der Renaissance. Wien, 1921. Abb. 524. u. 525.).

Tacca, Pietro, Manière de

Jument de mer bicéphale et tête du brébis. (Partie d'un chénet).

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle et vernis verdâtre. Long. 31.5 cm. — Les ailes du cheval manquent.

Acquis à la vente aux enchères de la Coll. Richard von Kaufmann 1917 à Berlin. — Reproduit: Cat. de la vente; Magyar Művészet (L'Art Hongrois) VIII. p. 14. Voir l'étude de M. Simon Meller „La Collection du Baron Adolphe Kohner II. Petits bronzes de la renaissance“. — Aux ces deux reproductions mentionné comme „battant de porte“ bien que ce ne fut assurément que le pied d'un chénet, à peu près comme sur ceux d'Alessandro Vittoria — sous forme de griffes — à voir dans la Coll. d'art. Este à Vienne (voir L. Planiseig, Venezienische Bildhauer d. Renaissance. Wien, 1921. Fig. 524 et 525).

Velencei szobrász, XVI. század

***301. Delfinen ülő putto.**

Csoport. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 24.5 cm. — A gyermek külön öntve.

Kiállítva: Műsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkincsek kiállítása). — E kedves ábrázolást már az antik szobrászat is ismerte. (V. ö. F. de Clarac, Musée de sculpture antique et moderne. Paris, 1841—1850. Tome, IV. Pl. 647, 1379, 1380).

Sculpteur vénitien, XVIe siècle

Amour assis sur un dauphin.

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 24.5 cm. — Pièces coulées séparément.

Exposé: Műsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest. Exposition des œuvres d'art socialisées). — On rencontre cette composition charmante déjà dans la sculpture antique. (Voir F. de Clarac, Musée de sculpture antique et moderne. Paris, 1841—1850. Tome IV. Pl. 647, 1379, 1380)

Velencei szobrász, XVI. század

***302. Szent Pál.**

Szobrocska. Bronz. Fekete lakk patina. Mag. 32 cm. — Egybeöntött kerek lapon. — Profilos négyszögű fatalapzaton. — Baljában pallost tart, melynek pengéje letörött.

Vétetett Meller Simon gyűjteményéből. Budapesten.

Sculpteur vénitien, XVIe siècle

Saint Paul.

Statuette. Bronze. Patine vernis noir. Haut. 32 cm. — Coulé d'une pièce avec la base circulaire, montée sur socle rectangulaire en bois. — Tient de la main droite un glaive dont la lame est cassée.

Acquis à la Collection de M. Simon Meller à Budapest.

Velencei szobrász, XVI. század

***303. Vénusz Ámort szoptatja.**

Csoport. Bronz. Zöld lakk és természetes barna patina. Mag. 9.5 cm. — Hengeralaku márványtalapzaton.

Sculpteur vénitien, XVIe siècle

Amour allaité par Vénus.

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle et vernis vert. Haut. 9.5 cm. — Sur socle cylindrique en marbre.

***304. Vénusz Ámorral.**

Csoport. Bronz. Zöld lakk és természetes barna patina. Mag. 9.5 cm. — Hengeralaku márványtalapzaton.

Vénus et Amour.

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle et vernis vert. Haut. 9.5 cm. — Sur socle cylindrique en marbre.

Velencei szobrász, XVI. század második fele

305. Napkeleti bölcsek imádása.

Dombormű. Bronz. Barnás fekete lakk patina. 27×24 cm. — Aranyozott fakeretben.

E mű szerepelt a berlini Lepke cég aukcióján 1917 májusában (1783. kat. sz. a.). — Képben közölve: idézett árverés katalógusában.

Sculpteur vénitien, deuxième moitié du XVIe siècle

L'adoration des Rois Mâges.

Relief. Bronze. 27×24 cm. Cadre en bois doré.

Figura à la vente aux enchères de la Maison Lepke à Berlin, mai 1917. (Voir cat. No 1783). — Re-produit: dans le cat. de la vente.

Velencei szobrász, XVI. század vége

306. Lebegő puttó.

Szobrocska. Bronz. Fekete lakkpatina. Mag. 27 cm.

Sculpteur vénitien, fin du XVIe siècle

Petit Amour flottant.

Statuette. Bronze. Patine vernis noir. Haut. 27 cm.

Velencei szobrász, XVI. század

307. Tintatartó (födelén Ámorról).

Bronz. Természetes barna patina. Mag. 15.5 cm.

Sculpteur vénitien, XVIe siècle

Encrier (sur le couvercle Amour).

Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 15.5 cm.

Velencei szobrász, 1600 körül

308. Tintatartó (födelén Merkúrral).

Bronz. Természetes barna patina. Mag. 24.5 cm.

Sculpteur vénitien, vers 1600

Encrier (sur le couvercle figure de Mercure).

Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 24.5 cm.

Velencei szobrász, (Tiziano Aspetti követője), XVII. század

309. János evangélista.

Szobrocska. Bronz. Természetes világos barna patina. Mag. 25 cm. — Egybeöntött négyszögű talapzaton (az alatt profilos kerek fatalapzat).

Sculpteur vénitien, (émule de Tiziano Aspetti), XVIIe siècle

Saint Jean l'Évangéliste.

Statuette. Bronze. Patine naturelle brune clair. Haut. 25 cm. — Sur socle rectangulaire (monté sur base circulaire profilée en bois). Fonte d'une pièce.

Velencei szobrász, XVII. század

310. Villámszóró Jupiter.

Csoport. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 27.5 cm. — Egybeöntött nyolcszögletű talapzaton, mely profilos négyszögű fatalapzatra van illesztve. — Forrasztások nyomaival.

Ez a barokkos mozdulatu figura bizonyos rokonságot mutat a bécsi Kunsthist. Museum egyik Neptun szobrocskájával, melyet Planiscig az olasz kis bronzokról kiadott legújabb művében a XVII. század elejéről származó velencei munkának mond (v. ö. Leo Planiscig, Piccoli bronzi italiani del rinascimento. Milano, 1930. (Tav. CLXXI. No 296).

Sculpteur vénitien, XVIIe siècle

Jupiter fulgurant.

Groupe. Bronze. Patine naturelle brune. Haut. 27.5 cm. — Coulé d'une pièce avec le socle octangulaire, monté sur base profilée, en bois. — Traces de soudures.

Cette figure aux mouvements „à la baroque“ montre certaines analogies avec la statuette de Neptun du Kunsthistorisches Museum à Vienne, quo Planiscig dans son ouvrage récemment édité sur les petits bronzes italiens, considère comme une oeuvre vénétien du commencement du XVIIe siècle (Voir Leo Planiscig, Piccoli bronzi italiani del rinascimento. Milano, 1930. (Tav. CLXXI. No 296).

Velencei szobrász, XVII. század

311. Herakles.

Szobrocska. Bronz, tűzben aranyozva. Mag. 15 cm. — Profilos kerek fatalapzaton.

Sculpteur vénitien, XVIIe siècle

Hereule.

Statuette. Bronze, doré au feu. Haut.: 15 cm. — Socle rond profilé.

Vischer, Peter, iránya, XVII. század

312. Vakaródzó vadászkutya. (Porzótartó).

Szobrocska. Bronz. Természetes barna patina. Mag. 5.5 cm. — Négyszögű márványtalapzaton.

A XV. század egy rézmetszetére visszavezethető ábrázolás, a maga idejében annyira kedvelt volt, hogy — bronzon kívül — ólomból és elefántesontból is készítették.

Vischer, Peter, (Manière de) XVII. siècle

Chien de chasse se grattant. (Poudrier).

Statuette. Bronze. Patine brune naturelle. Haut. 5.5 cm. Socle rectangulaire en bois.

Se rattache à une gravure du XVe siècle, si populaire à son époque qu'à part le bronze la même composition se trouve représentée en étain et aussi en ivoire.

Vittoria, Alessandro, műhelye

***313. Neptun kagylós fogaton. (Kapukopogtató).**

Csoport. Bronz. Természetes barna patina és fekete lakk. Mag. 36 cm.

Kiállítva: Műcsarnok, 1919 (Köztulajdonba vett műkínések kiállítása).

Vittoria, Alessandro, Atelier de

Neptune sur attelage de conque. (Battant de porte).

Groupe. Bronze. Patine brune naturelle et vernis noir. Haut. 36 cm.

Exposé: Műcsarnok, 1919 (Palais des Beaux-Arts, Budapest Exposition des oeuvres d'art socialisées).

Vittoria, Alessandro, műhelye

***314. Minerva. ***

Szobrocska. Bronz. Fekete lakk patina. Mag. 56 cm. — Hatszögű profilos fatalapzaton.

Eredetileg tűzbak koronázó alakja volt (v. ö. Planiseig, Venezian. Bildhauer der Renaissance. Wien, 1921. Abb. 521).

Vittoria, Alessandro, Atelier de

Minerve.

Statuette. Bronze. Patine vernis noir. Haut. 56 cm. — Socle hexagonal profilé en bois.

Servit autrefois comme pièce de décoration d'un chenet (voir Planiseig, Venezian. Bildhauer der Renaissance. Wien, 1921. Fig. 521.).

MAGYAR SZOBRÁSZOK SCULPTEURS HONGROIS

Csikász Imre, (1884—1914)

315. Csibefióka.

Szobrocska. Bronz. Zöld patina. Mag. 9 cm. — Négyyszögű márványtalapzaton.

Jelezve: *Csikász Imre 1909.*

Képben közölve: Művészet, 1912. 394. old.

Fadrusz János, (1858—1903)

316. Toldi Miklós küzdelme a farkasokkal.

Csoport. Bronz. Zöldesbarna patina. Mag. 82 cm. — Négyyszögű fatalapzaton.

Jelezve: *Fadrusz János.*

Vétetett 1928-ban az Ernst-Múzeum Fadrusz János emlékkiállításáról. — A bronztalapzatba vésve: „Az első eredeti példány, mint Vándordíj, a Budapesti (Budai) Torna Egylet tulajdona“; emellett öntőjegy: „Haraszi József ércöntőde...“

A mű gipszmintája képben közölve: Művészet, 1903. 389. old. (Malonyay Dezső Fadruszról írt nekrológjához).

Felvidéki szobrász, XV. század

317. Szent György.

Szobrocska. Fafaragvány (a festés lelúgozva?). Mag. 70 cm. — Fatalapzaton.

A jobbkar szögezve; a balkézfej kiegészítés.

Badiny Zoltán gyűjteményéből Besztercebányáról. — Képben közölve: „A gyűjtő“ I. 121. old.

Felvidéki szobrász, XV. század vége

318. Apostol mellszobra.

Fafaragvány (a festés lelúgozva). Mag. 46 cm.

A jobbkez hüvelykujja letörve.

Vétetett Divald Kornél gyűjteményéből Budapesten.

Kalmár Elza, (1876—)

319. Eszter.

Csoport. Bronz. Zöldes patina. Mag. 25.5 cm. — Különöntött téglalakú talapzaton, mely négyyszögű márványtalapzathoz van erősítve.

Képben közölve: Művészet, 1909. 167. old. (Fülep Lajos, „Kövesházy-Kalmár Elza“ c. cikkéhez)

Kisfaludi-Stróbl Zsigmond, (1884—)

320. Női fej.

Szobor. Rózsaszínű ruskikai márvány. Mag. 38 cm. — Forgatható márványtalapzaton.

Jelezve: *K. Stróbl Zs.*

Képben közölve: Magyar Művészet, II. 557. old. — Az ábrázolt a művész felesége.

Lux Elek, (1884—)

321. Két meztelen táncosnő.

Csoport. Bronz. Barna patina. Mag. 23 cm. — Ovális bronztalapzaton, mely négyyszögű márványtalapzatra van erősítve.

Jelezve: *Lux Elek.*

Magyar szobrász, XVIII. század

322—323. Két repülő angyal.

Fafaragványok. Hossz. 47 cm.

Róna József, (1861—)

324. József és Putifárné. (Mellszobrok).

Csoport. Bronz. Fekete patina. Mag. 16.5 cm. — Márványkockán.

Jelezve: *Róna József*.

325. Szatír nimfával.

Csoport. Bronz. Barna patina. Mag. 79 cm. — Kerek fatalapzaton.

Jelezve és keltezve: *Róna József, Bpest, 89.*

Szentgyörgyi István, (1881—)

326. Lány, korsóval.

Szobrocska. Bronz. Zöldes patina. Mag. 34 cm. — Kerek márványtalapzaton.

Jelezve: *Szentgyörgyi I. önt. Szili.*

Telcs Ede, (1872—)

327. Beethoven mellszobra.

Barnásszürke kő. Mag. 52 cm. — Négyyszögű márványtalapzaton.

Vedres Márk, (1870—)

328. Vízfordó lány.

Szobrocska. Bronz. Sötétbarna patina. Mag. 49 cm. — Egybecsöntött négyszögű talapzaton.

Jelezve: *Vedres Mark (sic).*

329. Fiatal pár (Ádám és Éva?).

Csoport. Bronz. Zöldes patina. Mag. 38.5 cm. — Egybecsöntött négyszögű talapzaton. (A férfi és nő külön-külön öntve és összezsavarozva).

Jelezve: *Vedres Mark Firenze 1903.*

Kiállítva: Műcsarnok, 1904 (Téli tárlat). — Képben közölve: *Művészet*, 1904. 401. old.

KÉPTÁBLÁK

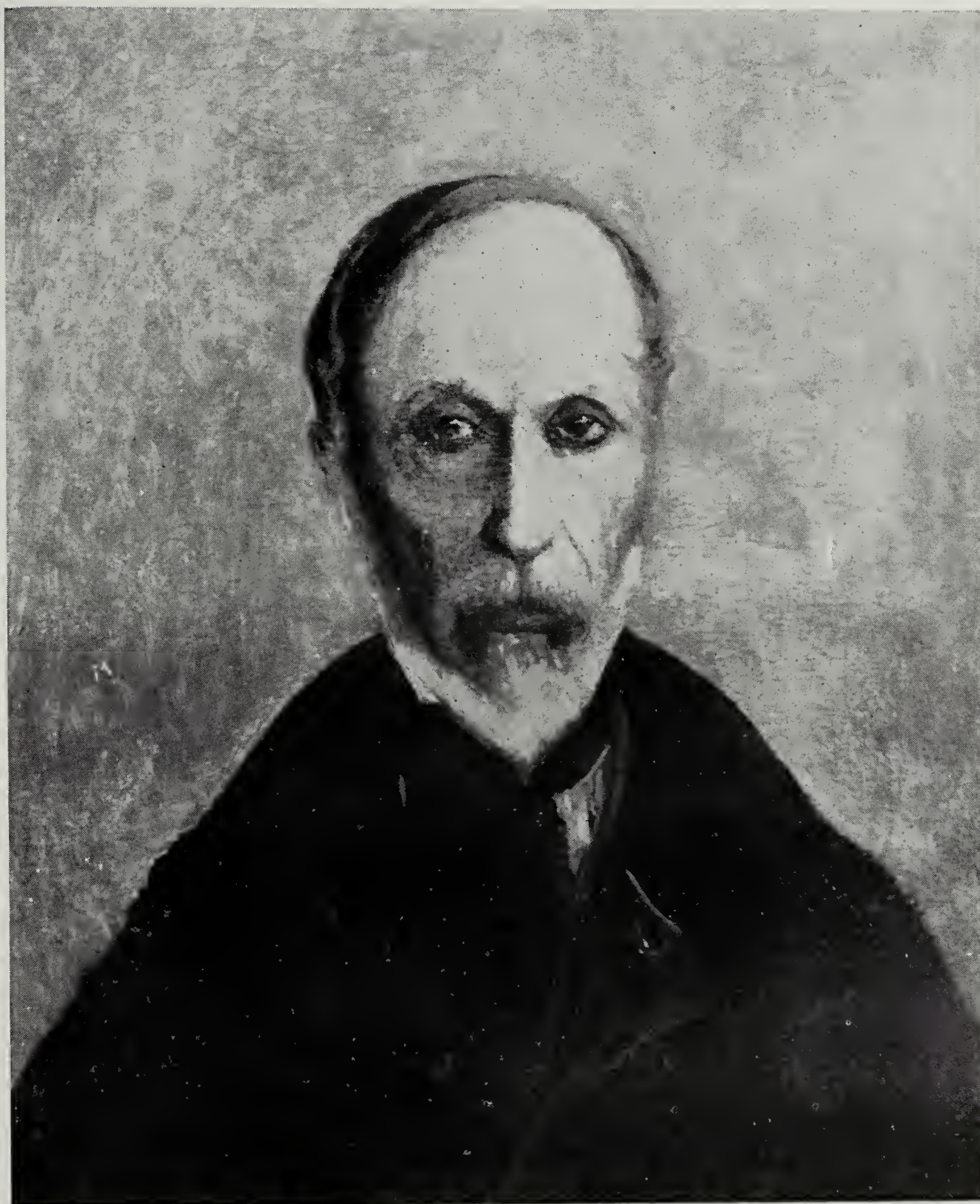
REPRODUCTIONS

45. Goya

51. Magnasco

26. Corot

25. Corot

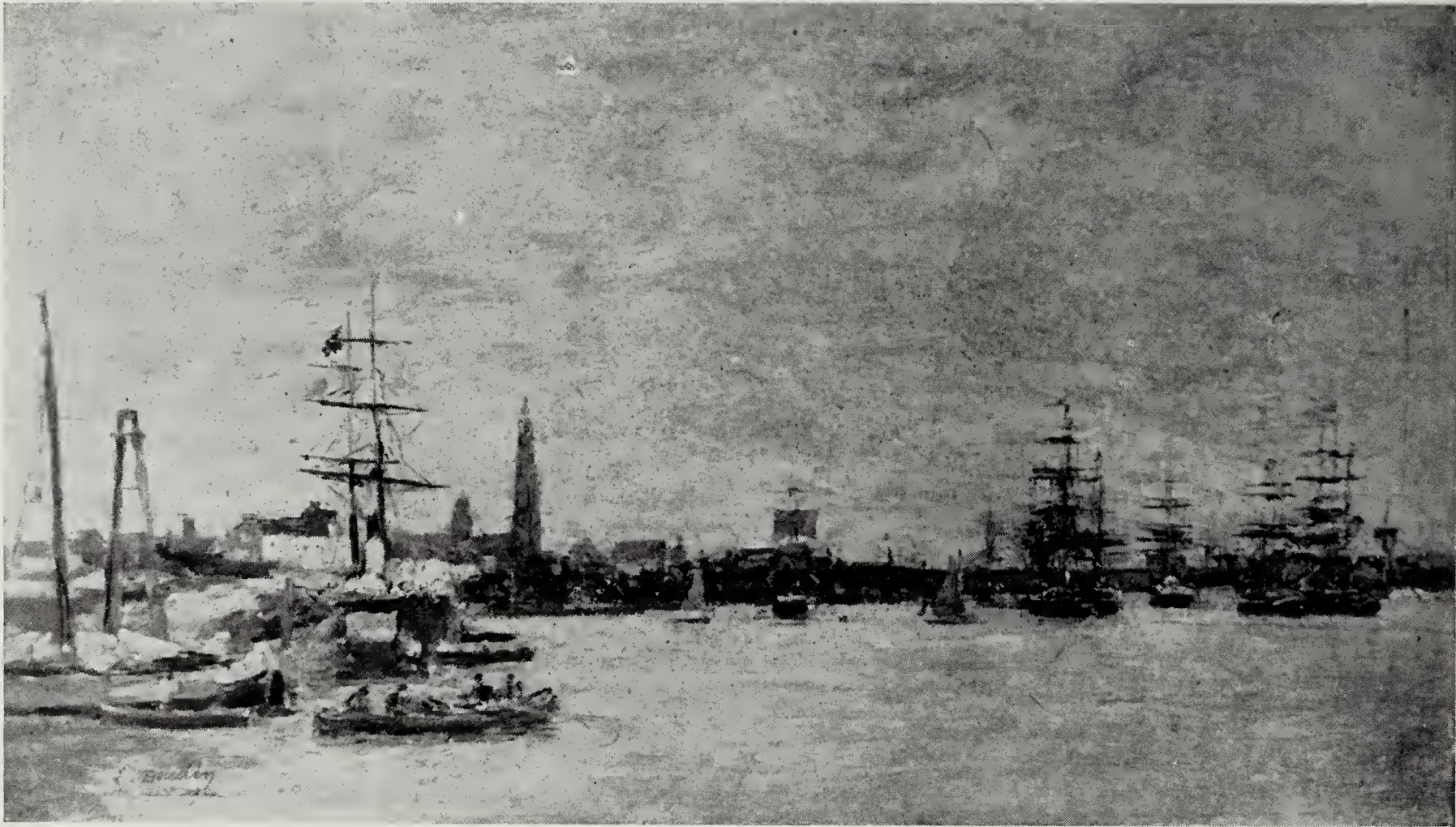
24. Corot

35. Delacroix

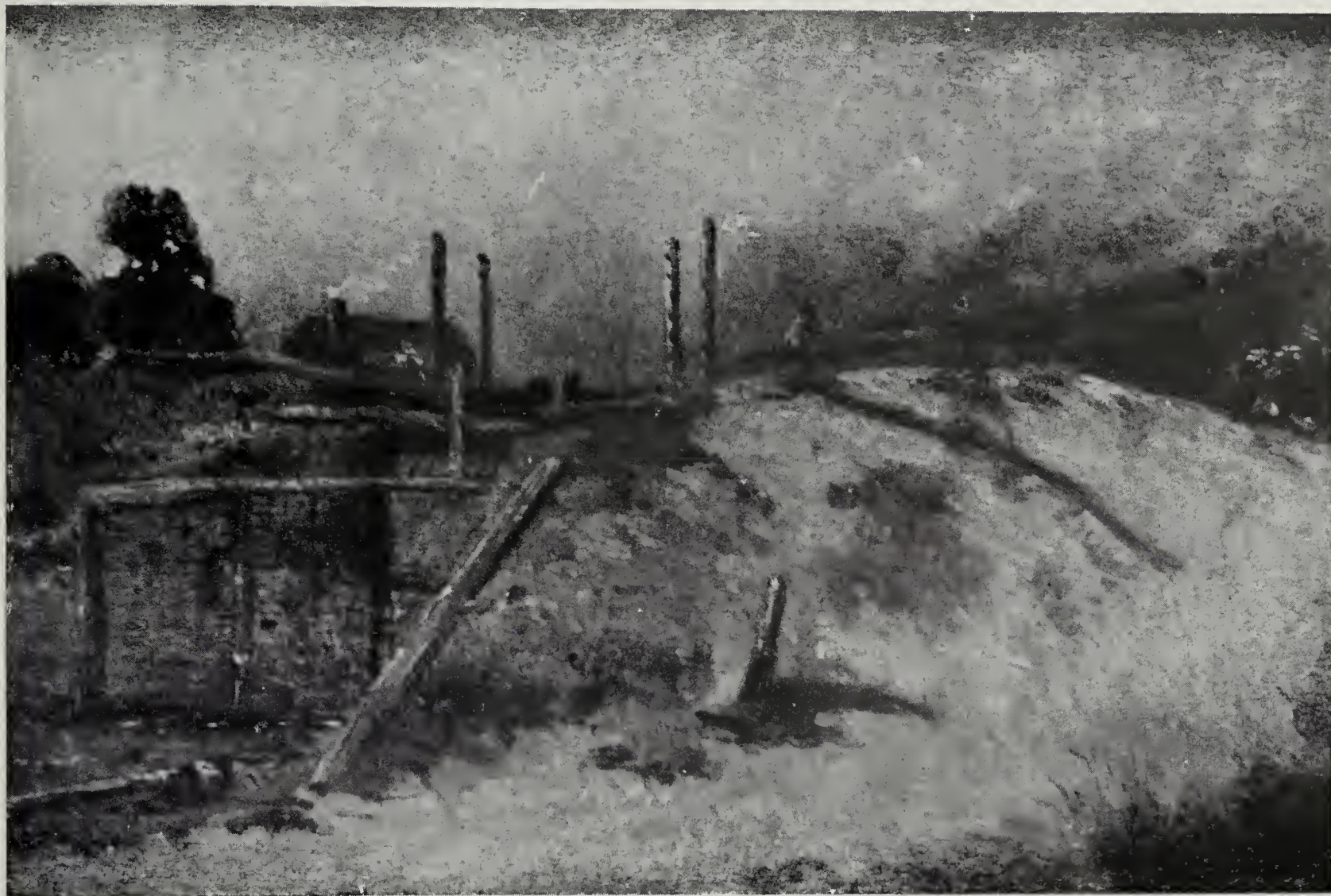
44. Géricault

9. Boudin

78. Th. Rousseau

19. Constable

22. Constable

33. Decamps

21. Constable

27. Courbet

59. Monticelli

42. Fantin-Latour

28. Courbet

56. Millet

71. Raffaelli

54. Matisse

77. Ribot

72. Raffaelli

18. Chintreuil

55. Michetti

1. Bastien-Lepage

20. Constable

32. Daubigny

82. Sisley

50. Jongkind

63. Pettenkofen

75. Renoir

6. Bonnard

60. Morisot

5. Bonnard

90. Vuillard

37. Derain

34. Degas

11. Braque

52. Maillol

73. Redon

38. W. v. Diez

47. C. Hofer

57. Modigliani

2. Tina Blau

65. Pettenkofen

66. Pettenkofen

86. Uhde

175. Mészöly

176. Mészöly

167. Mészöly

168. Mészöly

178. Mészöly

103. Deák-Ebner

177. Mészöly

183. Munkácsy

190. Paál

181. Munkácsy

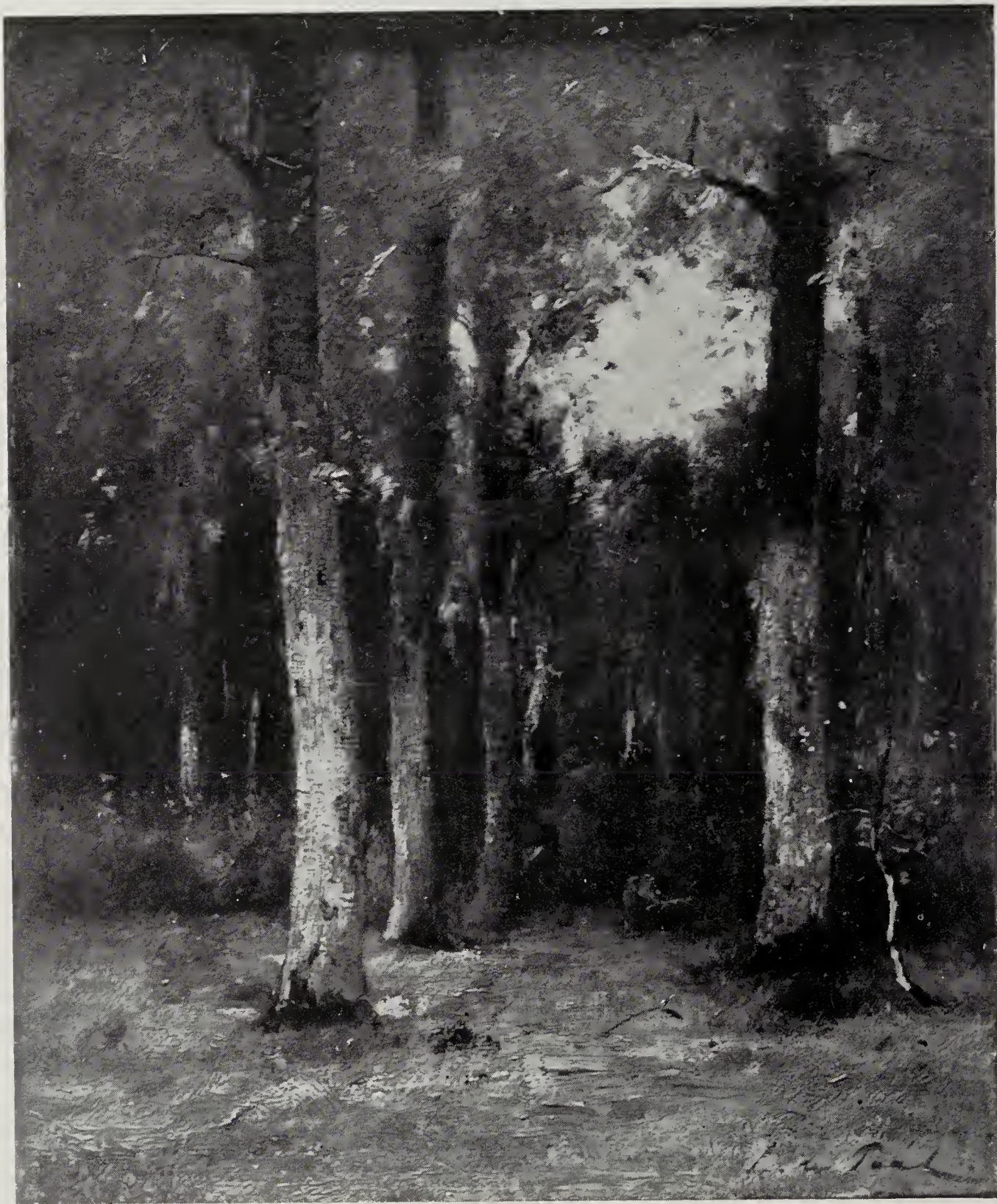
186. Munkácsy

184. Munkácsy

185. Munkácsy

191. Paál

193. Paál

192. Paál

120. Fényes

166. Mészöly

208. Szinyei

209. Szinyei

210. Szinyei

212. Szinyei

95. Csók

211. Szinyei

202. Rippl-Rónai

129. Ferenczy

121. Fényes

131. Ferenczy

99. Csók

156. Lotz

96. Csók

98. Csók

203. Rippl-Rónai

132. Ferenczy

301.
Velencei szobrász, XVI. sz.
Sculpteur vénitien, XVIe s.

229.
Délnémet szobrász, XVI. sz.
Sculpteur allemand, XVIe s.

272.
Olasz szobrász, XVI. sz.
Sculpteur ital., XVIe s.

273.

Olasz szobrász, XVI. sz. vége
Sculpteur ital., fin du XVIe s.

293.
 Riccio műhelye
 Atelier de Riccio

294.
 Riccio követője
 Émule de Riccio

314.

Alessandro Vittoria műhelye
Atelier de Alessandro Vittoria

302.
Velencei szobrász, XVI. sz.
Sculpteur vénitien, XVIe s.

255.
Giambologna műhelye
Atelier de Giambologna

234.
Firenzei szobrász, XVI. sz. közepe
Sculpteur florentin, XVIe siècle

235.

Firenzei szobrász, XVI. sz.
Sculpteur florentin, XVIe s.

304.

303.

Velencei szobrász, XVI. sz.
Sculpteur vénitien, XVIe s.

300.

Pietro Tacca modora
Manière de Pietro Tacca

254.

Giambologna műhelye, 1600 körül
Atelier de Giambologna, vers 1600

237.

Francia szobrász, XVII. század második fele
Sculpteur français, seconde moitié du XVIIe s.

238—239.

Francia szobrász, 1700 körül
Sculpteur français, vers 1700

313.

Alessandro Vittoria műhelye
Atelier de Alessandro Vittoria

282.
Olasz szobrász, XVII. sz.
Sculpteur ital., XVIIe s.

283.
Olasz szobrász XVII. sz.
Sculpteur ital., XVIIe s.

256. Max Klinger

258. Camille Lefèvre

296. Rodin

A KATALÓGUST ÖSSZEÁLLITOTTA
POGÁNY KÁLMÁN
LE CATALOGUE EST REDIGÉ PAR
KÁLMÁN POGÁNY

FRANCIÁRA FORDITOTTA
RÓZSAFFY DEZSŐ
TRADUCTION FRANÇAISE PAR
DIDIER RÓZSAFFY

LÉGRÁDY TESTVÉREK
NYOMDAI MŰINTÉZET
NYOMÁSA, BUDAPEST